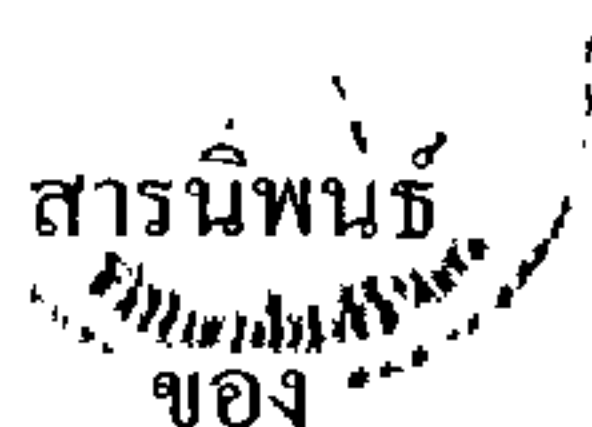

332.024

ว 285ก

ร.2

การวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

วรวิทย์ ก้องเสียง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒-3 พ.ธ. 2549

การวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ
ของ
วรรณดี ก้องเสียง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ตุลาคม 2549

วรวิทย์ ก้องเสียง. (2549), *การวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยาเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุ่งอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 170 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 73 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม 3 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามการวางแผนการใช้จ่ายเงิน แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต และแบบสอบถามบุคลิกภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษา พบว่า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับคือพอใช้
 2. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 3. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 4. นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยพบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย
- นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย
- นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

5. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี

6. นักเรียนที่มีผู้ประกอบการมีอาชีพต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นักเรียนที่ผู้ประกอบการมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจกับนักเรียนที่ผู้ประกอบการมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ประกอบการมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่ผู้ประกอบการมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักเรียนที่มีผู้ประกอบการมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

SPENDING PLAN OF THE THIRD LEVEL,SECONDARY GRADE 1–3 STUDENTS AT
MALEEVIT PATTAYA SCHOOL IN
MEAUNG PATTAYA, CHOLBURI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
WORRAWUT KHONGSIEANG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University

October 2006

Worrawut Khongsieang . (2006). *Spending Plan of The Third Level, Secondary Grade 1-3 Students at Mareevit Pattaya School in Meaung Pattaya, Choburi Province*. Master's Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assist. Prof. Pannarat Ployearmsang..

The purposes of this research were to study and compare spending plan of The Third Level, Secondary Grade 1 - 3 Students at Mareevit Pattaya School in Meaung Pattaya, Choburi Province. The variables were gender, educational level, further orientation , personality, guardians' career and guardians' economic level. The sample were 170. The Third Level, Secondary Grade 1 - 3 students : 73 males and 97 females in Meaung Pattaya, Choburi Province in academic year 2005. The instruments were the questionnaires of spending plan, further orientation and personality. The data was analysed by t - test and one way analysis of variance.

The results were as follows :

1. The level of spending plan of The Third Level, Secondary Grade 1 - 3 Students at Mareevit Pattaya School in Meaung Pattaya, Choburi Province were moderate .
2. There were no significantly difference of spending plan between males and females students at Mareevit Pattaya School in Meaung Pattaya, Choburi Province .
3. There were no significantly difference of spending plan among different students' educational level at Mareevit Pattaya School in Meaung Pattaya, Choburi Province .
4. There were significantly difference of spending plan among different students' further orientation at .01 level.

There were significantly difference of spending plan between moderate and low students' further orientation at .05 level ; students' moderate further orientation got better spending plan than students' low further orientation.

There were significantly difference of spending plan between high and low students' further orientation at .05 level ; students' high further orientation got better spending plan than students' low further orientation.

There were significantly difference of spending plan between high and moderate students' further orientation at .05 level ; students' high further orientation got better spending plan than students' moderate further orientation.

5. There were significantly difference of spending plan between students' type A personality and students' type B personality at .01 level. Students' type A personality got better spending plan than students' type B personality .

6. There were significantly difference of spending plan among different guardians' career at .05 level. There were significantly difference of spending plan between guardians' career : officers and guardians' career : business at .05 level; guardians' career : officers got better spending plan than guardians' career : business. The others comparison guardians' career were not found the difference of spending plan .

7. There were no significantly difference of spending plan among different guardians' economic level at Mareevit Pattaya SchoolL in Meaung Pattaya, Choburi Province .

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน ช่วงชั้นที่3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ของ วรวิมล ก้องเสียง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
.....

(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ เวณี กรีทอง)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสงคำเครือ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย ชูชาติ)

วันที่ 13 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์เวธนี กริทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด ข้อเสนอแนะพร้อมทั้งตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ด้วยความเมตตา อย่างสูง จนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความเสียสละเวลาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เวธนี กริทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และอาจารย์ดร.พาสนา จุลรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา และ บุรพคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และให้ความกรุณาต่อผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบนมัสการพระสรวล กิตติสารโร วัดใหม่พิเรนทร์ที่ให้ความอนุเคราะห์ในด้านเครื่องพิมพ์คอมพิวเตอร์และให้คำปรึกษาที่ดี

ขอขอบพระคุณอาจารย์ชวน กิตติเกียรติศักดิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนมาลีวิทย์พัตยา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในด้านที่อยู่อาศัย ที่ทำงานรวมทั้งให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบใจนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์พัตยา จังหวัดชลบุรี ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดาและ พี่สาวที่แสนดีคุณจันทนา ก้องเสียง ที่ให้การสนับสนุนทั้งกำลังใจและทุนทรัพย์ ขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนที่ร่วมสุขร่วมทุกข์ตลอดระยะเวลาเรียนร่วมกันที่คอยเป็นกำลังใจให้ความช่วยเหลือจนประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

วรวิมล ก้องเสียง

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนกาใช้เงิน	8
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	14
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมาลิวิทย์ พัทยา	25
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	30
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	30
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	30
	วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ	30
	การหาคุณภาพเครื่องมือ	36
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
	การวิเคราะห์ข้อมูล	37
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า 39
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 39
	การวิเคราะห์ข้อมูล 39
	การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า 39
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 40
5	สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ 49
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า 49
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า 49
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า 49
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า 50
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 50
	การวิเคราะห์ข้อมูล 50
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล 51
	อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า 52
	ข้อเสนอแนะ 55
	ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ 55
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป 56
	บรรณานุกรม 57
	ภาคผนวก 62
	ภาคผนวก แบบสอบถามและคุณภาพเครื่องมือ 63
	ประวัติย่อผู้วิจัย 80

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนนักเรียน	27
2	แสดงจำนวนสถิติจำนวนครูจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปีการศึกษา 2547	28
3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา จำแนก ตามเพศ ระดับการศึกษา อิทธิพลของสื่ออาชีพของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	40
4	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อิทธิพลของสื่อ อาชีพของผู้ปกครอง บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต และฐานะทางเศรษฐกิจของ	42
5	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำแนกตามเพศ	44
6	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา ที่มีระดับชั้นต่างกัน	45
7	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่างกัน	45
8	แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา จำแนกตามลักษณะมุ่งอนาคต	46
9	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำแนกตามบุคลิกภาพ	46
10	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา ที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน	47
11	แสดงผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน มาลีวิทย์ พัทยา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง	47
12	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ต่างกัน	48

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	6
---	-----------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในขณะนี้ ปัญหาเศรษฐกิจเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายกำลังประสบอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สภาพเศรษฐกิจที่ถดถอย อันมีผลมาจากปัจจัยหลายประการ เช่น ภาวะการณ์ขาดดุลการค้า สภาพคล่องด้านการเงิน เป็นต้น ผลกระทบจากค่าเงินบาทลอยตัว ที่มีผลต่อประชาชน ทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อและการสูงขึ้นของราคาสินค้า น้ำมันเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ราคาสินค้าพุ่งสูงขึ้น เราต้องนำน้ำมันเข้ามาใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ของประเทศ อาทิ การขนส่ง การผลิต เป็นต้น ซึ่งแน่นอนน้ำมันต้องมีราคาสูงขึ้น บรรดาพ่อค้าแม่ค้าถือโอกาสขึ้นราคาสินค้าอุปโภค-บริโภคตามด้วย ฉะนั้นทุกคนจึงต้องมีการวางแผนในการใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดในภาวะการณ์เช่นนี้เพื่อความอยู่รอด (สยามรัฐ สัปดาห์วิจารณ์. 2540 : 29) ✓

การแก้ปัญหายังหนึ่งคือ ต้องแก้ไขการใช้จ่ายเกินตัว ความฟุ่มเฟือย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากการบริโภคอย่างฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย มาสร้างวินัยการใช้จ่ายอย่างประหยัด และมีการวางแผนการใช้เงินให้มีสติรอบคอบ ด้วยการลดการบริโภคที่เกินความจำเป็น และเก็บออมเพื่อความมั่นคงของชีวิต

เมื่อเราประกอบสัมมาอาชีพได้รายได้มาจำนวนหนึ่ง จะมากหรือน้อยเท่าไรไม่สำคัญนำไปใช้จ่ายซื้อหาสิ่งของเท่าที่จำเป็น อย่าให้ต้องลำบากขาดแคลน สิ่งใดที่มีมูลค่าสูงยังมีจำเป็นต้องให้ใครมาอย่างปัจจุบันทันด่วน ก็ให้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะทยอยเก็บหอมรอมริบสักระยะเวลาหนึ่งจนมากพอจึงค่อยซื้อ โดยทั่วไปเรามักจะวางแผนใช้จ่ายไว้ล่วงหน้าว่า เราต้องการซื้ออะไร เท่าใดเมื่อไร ถ้ามีเงินไม่เพียงพอก็คิดวิธีกัหนี้ยืมสิน รูดบัตรเครดิตไปก่อนผ่อนคืนเขาทีหลัง ทำให้ไม่รู้จักราค่าเงินเหลือใช้สักที รู้จักแต่เงินไม่พอใช้ เหตุเพราะเราไม่ยอมรอคอยเวลาที่เหมาะสม ไม่มีการวางแผนสะสมเงิน เรามักนำเงินที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตมาใช้ในปัจจุบัน แทนที่จะสะสมเงินในปัจจุบันเพื่อไปใช้จ่ายในอนาคตซึ่งเราสามารถทำได้ง่ายๆ โดยเริ่มจากการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องเหลือในแต่ละเดือนหลังจากการใช้จ่ายเท่าที่จำเป็นแล้ว (พิชิต ลิขิตกิจสมบูรณ์. 2544 : 3) ในสังคมที่เกิดขึ้นรุ่นแล้วรุ่นเล่าทำไมผู้คนจึงต้องทำงานหนักตั้งหนุ่มจนแก่ คำตอบคือคนส่วนใหญ่ในสังคมไม่เคยคิดวางแผนทางการเงิน (Financial Plan) แล้วทำไมเราต้องวางแผนทางการเงิน เราทำงานให้มากที่สุดและพยายามประหยัดให้มากที่สุดก็น่าจะพอแล้ว การประหยัดและเก็บออมเป็นสิ่งที่ดีที่ทุกคนควรกระทำ แต่สิ่งที่สำคัญมากไปกว่านั้นคือ เงินที่หามาได้นั้น จะเก็บไว้ที่ไหน อย่างไร จะ

จัดการกับเงินนั้นอย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกคนมองข้าม การวางแผนการใช้เงิน จึงเป็นสิ่งสำคัญ ในชีวิตคนรุ่นใหม่ เพราะสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วคาดไม่ถึงจะมีผลต่อการดำรงชีวิต แม้ว่ามนุษย์จะมีความสามารถในการหารายได้ มีทรัพย์สิน แต่การเปลี่ยนแปลงเวลาและความสามารถ มนุษย์ไม่สามารถควบคุมได้ คนรุ่นใหม่จะมีความวิตกกังวลกับความมั่นคงในอนาคตมากขึ้น ความมั่นคง ในธุรกิจ คุณภาพชีวิตของครอบครัว เงินได้ยามเกษียณ ดังนั้นจึงหาวิธีการการใช้จ่ายให้ลงตัว

✓ สังคมไทยพบว่าปัจจุบันเด็กวัยรุ่นจำนวนมากมีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมไปในด้านฟุ่มเฟือย ไม่รู้จักการวางแผนการใช้เงิน ไม่รู้จักประหยัด ไม่อดออม เพราะค่านิยมของเด็กวัยรุ่นพฤติกรรมนี้ จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัด เมื่ออายุ 12 ปี เป็นต้นไป (ธนาพร วัฒนโจน์ภิญโญ. 2519 : 45; อ้างอิง Tryon. n.d : Unpaged)

✓ วัยรุ่นชายหญิงปัจจุบัน ถือเป็นกลุ่มที่นักการตลาดต้องจับตามอง เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มี พฤติกรรมการใช้จ่ายเงินโดยไม่ได้ยั้งคิด ใช้อารมณ์เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจซื้อสินค้า พฤติกรรม การใช้จ่ายเงินของวัยรุ่นหญิงกับวัยรุ่นชายมีความแตกต่างกันเช่น วัยรุ่นหญิงจะใช้จ่ายเงินหมดไปกับการ ช้อปปิ้ง โดยเน้นหนักไปที่เสื้อผ้า กระเป๋า ค่าอาหาร รวมไปถึงการเที่ยวกลางคืน และค่าใช้จ่าย หลักคือค่าใช้โทรศัพท์มือถือ นอกจากนั้นยังหมดไปกับค่าเสริมความงาม อื่นๆส่วนวัยรุ่นชายก็จะ หมดไปกับ ค่าน้ำมันรถ ค่าเลี้ยงหญิง ค่าโทรศัพท์มือถือรวมไปถึงค่าน้ำหอมแบรนด์เนม จากรายจ่ายดังกล่าวของวัยรุ่นทำให้รายจ่ายไม่สมดุลกับรายรับเพราะรายรับส่วนใหญ่ของวัยรุ่นมาจาก ผู้ปกครอง แล้วนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น ปัญหาการฆ่าตัวตาย การขายบริการทางเพศ เป็นต้น (กุลทิพย์ ศาสตรระจุ. 2548 : 1)

✓ การแก้ปัญหาย่างหนึ่ง ก็คือ ต้องแก้ไขการใช้จ่ายเกินตัว การรู้จักวางแผนการใช้เงิน ความฟุ่มเฟือย การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภค ความฟุ้งเฟ้อ มาสร้างวินัยในการใช้จ่ายอย่าง ประหยัด และมีสติด้วยการลดการบริโภคที่เกินความจำเป็น และเก็บออมเพื่อความมั่นคงของชีวิต ทั้งนี้เพราะการประหยัดเป็นวิถีทางสำหรับการสร้างอนาคตให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง เป็นคุณธรรม สำหรับบุคคลที่จะสร้างฐานะแก่ตนเองและครอบครัว (สำรอง เพ็ญหนู. 2541 : 1) ✓

การแก้ปัญหาด้านความฟุ้งเฟ้อ การใช้จ่ายเกินตัวและการไม่รู้จักการวางแผนการใช้เงิน สอดคล้องกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาคือทิวฐัมมิกัตถสังวัตตนิกธรรม 4 (ธรรมที่เป็นเพื่อ ประโยชน์ในปัจจุบัน, หลักธรรมอันอำนวยประโยชน์สุขขั้นต้น) ข้อที่ 4 ที่ว่า สมชีวิตา การมีความ เป็นอยู่เหมาะสมคือ รู้จักกำหนดรายได้และรายจ่ายเลี้ยงชีวิตแต่พอดี มิให้ฝืดเคืองหรือฟุ่มเฟือย ให้ รายได้เหนือรายจ่าย มีการประหยัดเก็บไว้เพื่อใช้จ่ายในอนาคต (ป.อ. ปยุตโต. 2545 : 144)

✓ ดังนั้นถ้าเรารู้จักการวางแผนที่ดี มีวินัยควบคุมตนเองให้สามารถดำเนินตามแผนชีวิตและแผนงบประมาณชีวิตก็จะฝึกฝนตนเองให้มีประสิทธิภาพการใช้จ่ายให้เหมาะสมกับอัตรา (ทองคูณ หงส์พันธ์. 2535 : 116) การวางแผนการใช้จ่ายเงินจึงเป็นเรื่องที่มีควรจะต้องศึกษา เพราะเงินถือว่าเป็นปัจจัยที่จำเป็นตัวที่ห้าถ้าเราบริหารจัดการได้อย่างลงตัวมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสมก็จะอำนวยความสะดวกแก่การดำรงชีวิตเป็นอย่างมาก✓

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนที่โรงเรียนมาลิวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี เป็นเวลา 1 ปี กับ 5 เดือน จากการสังเกตพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้จักรายการประหยัด ไม่รู้จักการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้นโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด สอบถามนักเรียนจำนวน 300 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 100 คน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 100 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 100 คน โดยใช้คำถาม 2 ข้อ ดังต่อไปนี้

คำถามข้อที่ 1 ใช้คำถามว่า “นักเรียนคิดว่า มีปัญหาในเรื่องการวางแผนการใช้จ่ายเงินหรือไม่ ถ้ามีเป็นปัญหาอย่างไรบ้าง” พบว่านักเรียนมีปัญหในเรื่องการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 62 ได้แก่ ไม่มีการกำหนดแผนการใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์ เช่น ซื้อของตามผู้อื่นหรือตามโฆษณา ซื้อของที่ไม่มีประโยชน์และไม่คุ้มค่าเงิน ไม่มีการกำหนดการใช้จ่ายเงินในแต่ละวันอย่างลงตัว ส่วนอีก 114 คน คิดเป็นร้อยละ 38 ไม่มีปัญหาในเรื่องการวางแผนการใช้จ่ายเงิน

คำถามข้อที่ 2 ใช้คำถามว่า “นักเรียนคิดว่าปัญหานั้นเกิดจากสาเหตุใด” คำตอบที่นักเรียนตอบได้แก่ ไม่ได้รับคำแนะนำจากผู้ปกครอง และไม่รู้ถึงความจำเป็นของการวางแผนการใช้จ่ายเงิน

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้น นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลิวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี สรุปได้ว่านักเรียนมีปัญหเกี่ยวกับการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ดังที่ หน่วยนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2523 : 65) ได้ให้ความหมายของการวางแผนการใช้จ่ายเงินว่า เป็นการใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุดเหมาะสมกับรายรับ มีการเก็บออม ขยายยังความต้องการของตนอันมีผลให้เงินอยู่ในขอบเขตที่พอเหมาะกับรายรับ มีการเก็บออม ขยายยังความต้องการของตนอันมีผลให้เงินในขอบเขตที่พอเหมาะ พอควร ตัดสินใจใช้เงินให้คำนึงถึงประโยชน์ความคุ้มค่า ความจำเป็นของตนเองอย่างรอบคอบ ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว ซึ่งการวางแผนการใช้จ่ายเงินนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะปลูกฝังและเสริมสร้างการรู้จักการวางแผนการใช้จ่ายเงินให้กับเยาวชนเพื่อจะได้บูรณาการการวางแผนอื่น ๆ และสามารถวางแผนจัดการกับชีวิตในทางที่เหมาะสมได้

✓ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลิวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมือง พัทยา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนการใช้จ่ายเงินตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นให้ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนผู้ปกครองใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางนโยบายเพื่อช่วยให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 รู้จักการวางแผนการใช้จ่ายเงิน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมือง พัทยา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 170 คน เป็นนักเรียนชาย 73 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 97 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 เพศ

2.1.2 ระดับชั้น

2.1.3 ลักษณะมุงอนาคต

2.1.4 บุคลิกภาพ

2.1.5 อาชีพของผู้ปกครอง

2.1.6 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผนการใช้จ่ายเงิน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวางแผนการใช้เงิน หมายถึง การที่นักเรียนสามารถกำหนดแผนการใช้เงินให้เกิดประโยชน์ ได้แก่ ไม่ซื้อของตามผู้อื่นหรือตามโฆษณา ซื้อของที่มีประโยชน์และคุ้มค่าเงิน มีการกำหนดการใช้เงินในแต่ละวันอย่างลงตัว

2. เพศ ได้แก่ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

3. ระดับชั้น ได้แก่

3.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4. ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติเพื่อรองรับผลดีหรือป้องกันผลเสีย ตลอดจนสามารถควบคุมตนเองให้กระทำหรือเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเองเพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นตามมาทั้งแก่ตนเองและผู้อื่นในภายหลัง

5. บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียนที่แสดงออกถึงความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมการแสดงออก เพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งซึ่งทำให้นักเรียนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการทำวิจัยครั้งนี้แบ่งตามแบบสำรวจกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins' Activity) ได้แก่

5.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ ได้แก่ นักเรียนที่รักความก้าวหน้า ชอบฝ่าฟันอุปสรรค มีความก้าวร้าว โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จและสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็วและไม่ชอบการรอคอย

5.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี ได้แก่ นักเรียนที่ค่อนข้างเฉื่อยชา จิตใจเยือกเย็น ทำงานไปเรื่อย ๆ ไม่หวังผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ อดทนและรอคอยได้

6. อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

6.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

6.2 พนักงานบริษัทเอกชน

6.3 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

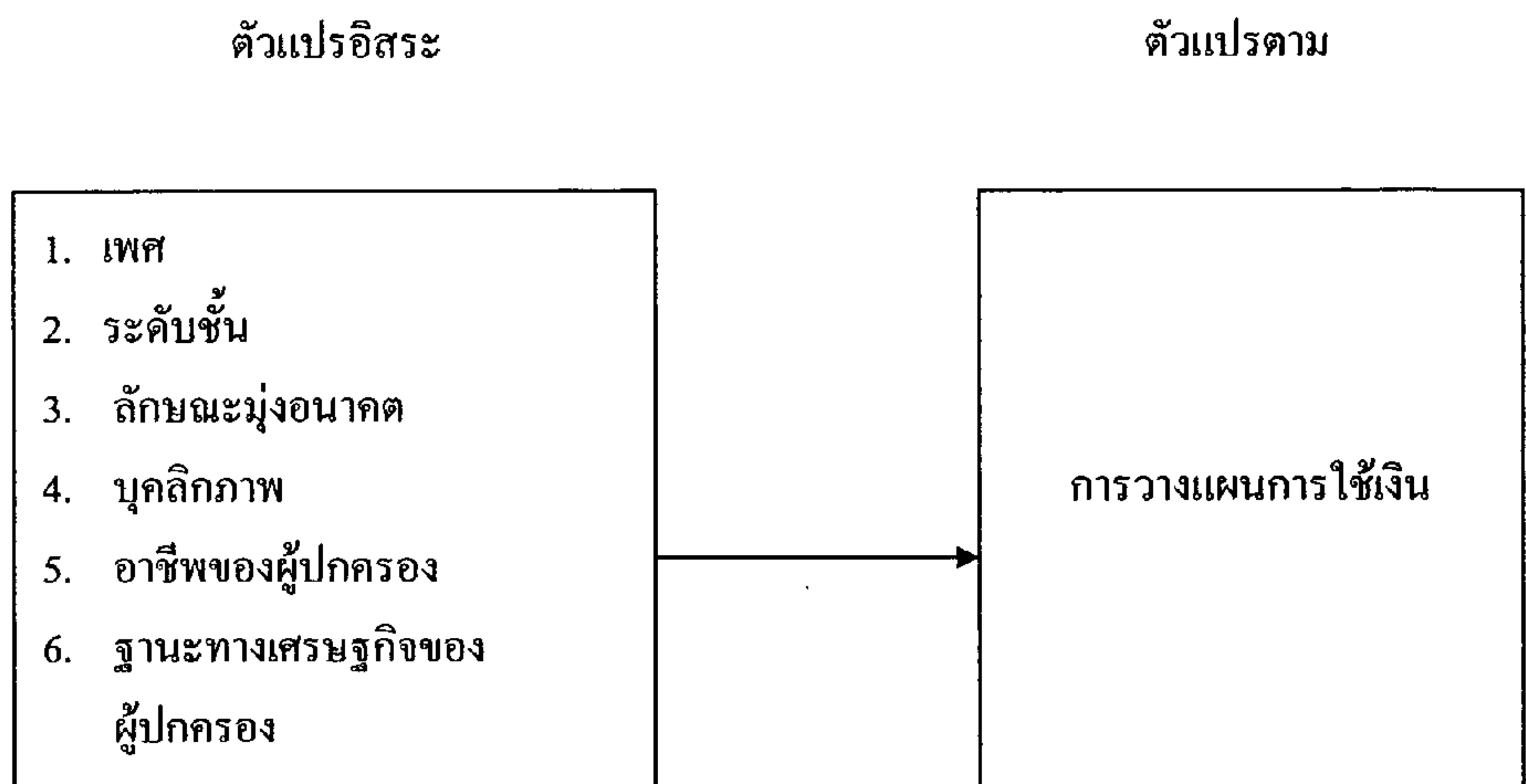
7. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของผู้ปกครองของนักเรียน ซึ่งเป็น รายได้ประจำเดือน รวมกัน ได้แก่

7.1 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูง ได้แก่ รายได้ประจำเดือน รวมกันตั้งแต่ 200,001 บาท ขึ้นไป

7.2 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองปานกลาง ได้แก่ รายได้ประจำเดือน รวมกัน ตั้งแต่ 150,001 - 200,000 บาท

7.3 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองต่ำ ได้แก่ รายได้ประจำเดือน รวมกันตั้งแต่ 50,000 - 150,000 บาท

กรอบแนวความคิดในการศึกษาค้นคว้า

การวางแผนการเงินของนักเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้ และแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีมีการวางแผนการใช้เงินอยู่ในระดับดีพอใช้
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกัน
7. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เงิน
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เงิน
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เงิน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เงิน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เงิน

1.1.1 ความหมายของการวางแผนการใช้เงิน

“การวางแผนการใช้เงิน” พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ได้ให้ความหมายของคำไว้โดยแยกความหมายของแต่ละคำ ดังนี้

การ หมายถึง กิจการ งาน หรือ ธุระ สิ่งที่ทำ

วางแผน หมายถึง การกำหนดแผนหรือโครงการไว้เพื่อที่จะดำเนินการต่อไป

ใช้เงิน หมายถึง การใช้จ่าย

จากความหมายที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปความหมาย “การวางแผนการใช้เงิน” ว่าเป็นการกำหนดแผนหรือโครงการใช้เงินที่กำหนดไว้เพื่อจะดำเนินการต่อไป

หน่วยนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2523 : 65) กล่าวถึงการรู้จักการวางแผนการใช้เงินว่าเป็นการใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์คุ้มค่ามากที่สุดเหมาะสมกับรายรับมีการเก็บออม ยับยั้งความต้องการของตนอันมีผลให้ใช้เงินอยู่ในขอบเขตที่พอเหมาะพอควร ตัดสินใจใช้เงินให้คำนึงถึงประโยชน์ความคุ้มค่า ความจำเป็นของตนเองอย่างรอบคอบ ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว

พูนทรัพย์ รามัญ (2526 : 1) กล่าวถึงการวางแผนการใช้เงินบุคคล หมายถึง การบริหารเงินส่วนบุคคลให้บรรลุจุดมุ่งหมาย (Objective) ที่กำหนดไว้ คือให้บุคคลได้รับความมั่งคั่งมากที่สุด

สุขใจ น้ำผุด (2543 : 3) กล่าวถึงการวางแผนการใช้จ่ายเงินว่า การจัดระเบียบการเงินบุคคลให้มีประสิทธิภาพ ด้วยการรู้จักหาเงินเข้ามา และใช้จ่ายอย่างถูกต้องก่อให้เกิดผลดีบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปการวางแผนการใช้จ่ายเงินได้ว่า การรู้จักการบริหารจัดการการเงินให้ตรงตามเป้าหมายตรงตามวัตถุประสงค์และเงื่อนไขต่อการดำรงชีวิต

1.1.2 แนวคิดการวางแผนการใช้จ่ายเงินของบุคคล ✓

พูนทรัพย์ รวมณัฏ (2526 : 20 - 21) กล่าวถึงแนวคิดการวางแผนการใช้จ่ายเงินของบุคคลว่ารายได้ที่บุคคลได้มา มักจะถูกนำไปวางแผนเพื่อการใช้เงินในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค นอกจากนั้นเป็นการจ่ายเพื่อซื้อสิ่งของต่าง ๆ เพื่อความสะดวกสบาย การใช้จ่ายของบุคคลนั้นมักขึ้นอยู่กับความจำเป็นและความพึงพอใจเป็นสิ่งที่สำคัญ

สุขใจ น้ำผุด (2543 : 10 - 11) ข้อคิดเกี่ยวกับการวางแผนการใช้จ่ายเงินบุคคลไว้ว่า

1.1.2.1 เวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการวางแผนการเงินและในการบริหารเงินควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด

1.1.2.2 การจัดการวางแผนการเงินควรมีการยืดหยุ่นได้

1.1.2.3 ควรตรวจสอบการวางแผนอยู่เสมอเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ

1.1.2.4 การซื้อสินค้าราคาแพงแล้วได้คุณภาพดี จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายในระยะยาวต่ำกว่าซื้อของราคาถูก แต่ได้สินค้าคุณภาพต่ำ

1.1.2.5 ควรหลีกเลี่ยงการเป็นหนี้โดยไม่จำเป็น

1.1.2.6 พยายามเสียค่าใช้จ่ายให้น้อยที่สุด แต่ให้ได้ประโยชน์มาก

1.1.2.7 พยายามวางแผนการเงินและบริหารเงินที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด

1.1.2.8 ควรปรับปรุงงานอดิเรกที่ทำอยู่ให้มีผลประโยชน์เกิดขึ้น อันเป็นการใช้เวลาว่างได้อย่างมีคุณค่า

1.1.2.9 ใช้ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์เพิ่มพูน

1.1.2.10 อย่าลืมว่าระยะเวลาเป็นสิ่งสำคัญ ควรวางแผนการใช้จ่ายเงินต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับเวลาเสมอ

1.1.3 การวางแผนการเงินบุคคล ✓

1.1.3.1 เป้าหมายของชีวิตบุคคล (Personal Goals in life)

บุคคลแต่ละคนย่อมมีเป้าหมายในชีวิตที่แตกต่างกันออกไปบางคนก็ต้องการให้ตนเองมีเงินมากที่สุด จึงพยายามเก็บออมทุกวิถีทาง ส่วนบางคนก็ต้องการให้มีชีวิตครอบครัวที่ดี

บุคคลในครอบครัวมีการศึกษาอย่างเต็มที่ก็เพียงพอ ซึ่งอาจสรุปได้ว่าเป้าหมายของบุคคลโดยทั่วไป มี 2 ลักษณะ (สุขใจ น้ำผุด. 2543 : 8)

1.1.3.1.1 เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเงิน (Financial Goals) ซึ่ง เป็นเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงินของบุคคล อันจะเป็นผลให้ฐานะการเงินของบุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เป้าหมายการเงินจะบรรลุผลสำเร็จต่อเมื่อมีการวางแผนการเงิน (Financial Planning) ที่ดี เช่น การรู้จักงบประมาณ โดยการควบคุมการใช้จ่ายอย่างถูกต้องตามแผนที่วางไว้ ตัวอย่างเป้าหมายทางการเงินของบุคคล ได้แก่ การมีเงินให้เพียงพอในการศึกษา มีเงินซื้อบ้านเป็นของตัวเอง หรือมีเงินใช้อย่างเพียงพอเมื่ออยู่ในวัยเกษียณอายุ เป็นต้น

1.1.3.1.2 เป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงิน (Nonfinancial Goals) บางครั้งเงินก็ไม่ใช่เป็นสิ่งที่บุคคลมุ่งหวังเสมอไป ทักษะคติ ความนึกคิดเกี่ยวกับครอบครัว สังคม ศีลธรรมและศาสนา อาจมีค่าสำคัญกว่าเงินก็ได้เพราะบางคนถือว่า เงินไม่ใช่เป็นสิ่งสำคัญที่สุดของชีวิต คนที่มีเงินใช้ว่าจะมีความสุขเสมอไป ดังนั้นเป้าหมายในชีวิตของบุคคลบางคนจึงไม่เกี่ยวกับเรื่องเงินเลยก็มี เช่น ต้องการให้ทุกคนในครอบครัวมีความสุข หรือบางคนต้องการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้อื่นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

1.1.3.2 รูปแบบการบริหารการเงินบุคคล (Personal Financial Management Model)

สุขใจ น้ำผุด (2543 : 8 - 10) กล่าวว่า การบริหารการเงินบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหลายสิ่ง เป็นต้นว่า อาชีพ (Career choice) รายได้ (Income) และวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life style) ฯลฯ โดยการเลือกอาชีพ (Career choice) รายได้ (Income) เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล (Life style) ผู้มีอาชีพดีมีรายได้สูงก็ย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหราและสะดวกสบาย ได้มากกว่าผู้มีรายได้น้อยและเขาย่อมสามารถกำหนดเป้าหมายทางการเงิน (financial Goals) ของตนเองสูงกว่าได้ด้วย

คนเราไม่ว่าจะมีระดับรายได้ และความเป็นอยู่อย่างไรก็ตาม ก็ควรจะมีการกำหนดเป้าหมายทางการเงิน (financial Goals) ของตนไว้ ซึ่งการตั้งเป้าหมายนี้ให้กำหนดในระดับที่เหมาะสมและคิดว่าตนเองสามารถทำได้ และจะบรรลุผลสำเร็จตามที่วางไว้ การกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้นควรมีการกำหนดทั้งเป้าหมายระยะสั้นและระยะยาว กล่าวคือถ้าหวังจะให้ตนเองและครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีในปัจจุบัน ก็ควรจะต้องมีการวางแผนทางการเงินในระยะสั้น (Short - term financial planning) ไว้ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการบริหารสินทรัพย์สภาพคล่อง เช่น เงินสด เงินฝากต่าง ๆ รวมทั้งการใช้จ่ายเงินกู้หรือเครดิตอื่น ๆ สำหรับเรื่องการเงินเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยนั้นเป็นได้ทั้งแผนระยะสั้นและระยะยาว เพราะเราอาจใช้วิธีเช่าหรือซื้อที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองก็ได้ เช่นเดียวกับการทำประกันชีวิตก็อาจจัดไว้ได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพราะบางคนอาจใช้

วิธีทำประกันแบบเฉพาะการหรือบางคนอาจทำประกันแบบตลอดชีวิตแต่ถ้ามุ่งหวังจะให้ครอบครัวมีรากฐานที่มั่นคงและตนเองมีความสุขสบายในบั้นปลายชีวิต ก็ต้องเตรียมการวางแผนการเงินระยะยาว (Long - term financial planning) ไว้ด้วย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการสร้างฐานะในอนาคต เช่น การวางแผนการเงินเพื่อเกษียณอายุ การซื้ออสังหาริมทรัพย์เพื่อสะสมไว้ ตลอดจนการโอนทรัพย์สินเหล่านี้ไปให้ทายาท หรือคนอื่น เป็นต้น ในการวางแผนทางการเงินที่ดีนั้น ผู้วางแผนควรมีความเข้าใจทางด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งรู้จักนำเครื่องมือต่าง ๆ ในการบริหารการเงินมาใช้ให้เป็นประโยชน์ เพื่อในการวางแผนดังกล่าวถูกต้องสมเหตุสมผลและมีทางเป็นไปได้มากยิ่งขึ้น

1.1.3.3 การกำหนดเป้าหมายทางการเงิน (Setting Financial Goals)

แนวคิดในการกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้นมีอยู่ 3 ประการ คือ เพื่อเพิ่มพูนเพื่อรักษาไว้ และเพื่อกระจายออกไปซึ่งทรัพยากรที่มีอยู่ อย่างไรก็ตามการกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้น ช่วงเวลาของความจำเป็นหรือความต้องการเงินย่อมมีต่าง ๆ กัน บางครั้งคนเราจำเป็นต้องการเงินช่วงระยะเวลาอันสั้น และบางครั้งเราก็ไม่มีความจำเป็นในปัจจุบัน แต่สำหรับระยะยาวในอนาคตแล้ว มีความจำเป็นอย่างแน่นอน ดังนั้นการกำหนดเป้าหมายทางการเงินของบุคคลแบ่งออกเป็น 2 ระยะ (สุขใจ น้ำผุด. 2543 : 32 - 35)

1.1.3.3.1 เป้าหมายระยะสั้น (Short - term Goal) เป็นการวางแผน สำหรับช่วงเวลาอันสั้นมีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี การวางแผนทางการเงินระยะสั้นเป็นการวางแผนเพื่ออนาคตอันใกล้ ส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับเรื่องการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การเก็บเงินออมใช้ยามจำเป็น การซื้อของเงินผ่อน การจัดหาที่อยู่อาศัยชั่วคราว การเดินทาง ตลอดจนการต้องการความคุ้มครองในช่วงระยะเวลาอันสั้นของบุคคล

การวางแผนเป้าหมายทางการเงินของแต่ละบุคคลอาจจะไม่เหมือนกัน เพราะเป็นเรื่องเฉพาะตัว เนื่องจากแต่ละคนมีสภาพแวดล้อมและความจำเป็นไม่เหมือนกัน ซึ่งบางคนอาจมีเป้าหมายเป็นอย่างอื่น เช่น เก็บเงินไว้สำหรับทัศนจรพักผ่อนในช่วงพักร้อน หรือเก็บออมไว้สำหรับศึกษาต่อปริญญาโท เป็นต้น และการที่จะทราบว่าเป้าหมายระยะสั้นที่กำหนดไว้นี้จะเป็นไปได้หรือไม่เพียงใดสิ่งที่เรานำมาใช้คือ การจัดทำงบประมาณ เพื่อให้ทราบว่าในปีข้างหน้าจะมีเงินสตรับเข้ามาอย่างไร จะมีค่าใช้จ่ายอะไรบ้างหักลบกันแล้วจะมีเงินเหลือ (หรือเงินขาด) ถ้ามีเงินเหลือก็สามารถนำมาใช้ตามแผนระยะสั้นที่วางไว้ได้

1.1.3.3.2 เป้าหมายระยะยาว (Short - term Goal) เป็นการวางแผนสำหรับช่วงระยะเวลาที่เกินกว่า 1 ปี อาจจะไปถึง 5, 10, 20 ปีข้างหน้า เป้าหมายทางการเงินระยะยาวส่วนมากจะเกี่ยวข้องกับการจัดสรรเงินไว้สำหรับอนาคตวันข้างหน้าและเพื่อความมั่นคง ความสุขสบายในบั้นปลายชีวิตด้วย การวางแผนส่วนใหญ่จึงมักเกี่ยวข้องกับเรื่องการลงทุนอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ถาวร การวางแผนเกษียณอายุ การพักผ่อนท่องเที่ยว

โดยในการกำหนดเป้าหมายระยะยาวนี้ เนื่องจากอนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน อาจมีเหตุการณ์ต่าง ๆ เกิดขึ้น ซึ่งทำให้เป้าหมายที่เราวางไว้มีการเปลี่ยนแปลงได้ อีกทั้งในระยะยาวยังมีปัจจัยอื่นๆ เข้ามากระทบต่อการกำหนดเป้าหมายของบุคคล จึงอาจจะทำให้ผลที่คาดไว้เปลี่ยนแปลงไปได้ เช่น อาจเกิดภาวะเงินเฟ้อ ค่าของเงินลดลง กระทบต่อเงินที่ออมไว้ ทำให้ไม่สามารถซื้อหาสิ่งของตามแผนที่วางไว้ได้ ดังนั้นการวางแผนระยะยาวควรการยืดหยุ่น และควรจะต้องคาดคะเนวางแผนเผื่อไว้ในเรื่องขอเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นด้วย

1.1.4 ประโยชน์ของการวางแผน ✓

เทอร์รี่ (George R. Terry. 1977 : 221 - 224) นักวิชาการทางบริหารกล่าวถึงข้อดีของการวางแผนไว้ดังนี้

- 1.1.4.1 การวางแผนจะทำให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างมีวัตถุประสงค์และมีระบบ
- 1.1.4.2 การวางแผนจะชี้ถึงความจำเป็นที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
- 1.1.4.3 การวางแผนจะช่วยแก้ปัญหาของลักษณะคำถามที่ว่า “อะไรจะเกิดขึ้นถ้า...” (What if)
- 1.1.4.4 การวางแผนเป็นเครื่องมือที่ให้ข้อมูลพื้นฐานในการควบคุมการกระทำ
- 1.1.4.5 การวางแผนจะส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จ
- 1.1.4.6 การวางแผนจะช่วยให้มองเห็นภาพรวมทั้งหมดของการปฏิบัติ

1.1.5 การใช้เงินของนักเรียน ✓

เพิร์ลแมน (Perman. 1973 : 13 - 15) แบ่งค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับนักเรียนนักศึกษา คือ การใช้จ่ายทางตรงของสังคม เป็นการค่าใช้จ่ายที่ลงทุนให้การศึกษา ค่าจ้างครูสอน ค่าวัสดุอุปกรณ์ ค่าที่ดิน ค่าอาหาร ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนตัว เป็นค่าใช้จ่ายที่บุคคลลงทุนเพื่อที่จะได้รับการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียนการศึกษา ค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม ค่าเสื้อผ้า ค่าเครื่องแต่งกาย ฯลฯ

กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย (กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย. 2520 : 12 - 15) ได้จำแนกค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักเรียนนักศึกษาออกเป็นประเภทได้ดังนี้

1.1.5.1 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับการใช้จ่ายประจำวันและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่พักอาศัย

1.1.5.1.1 ค่าที่พักอาศัย

1.1.5.1.2 ค่าอาหาร

1.1.5.1.3 ค่าพาหนะประจำวัน

1.1.5.1.4 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เช่น ค่าตัดผม

1.1.5.2 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องใช้และค่ารักษาพยาบาล

1.1.5.2.1 ค่าเสื้อผ้าเครื่องใช้ต่าง ๆ

1.1.5.2.2 ค่ารักษาพยาบาลกรณีที่ไม่ได้ใช้บริการของสถานศึกษา

1.1.5.3 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการศึกษา ได้แก่

1.1.5.3.1 ค่าลงทะเบียนวิชาเรียน ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงต่าง ๆ เช่น ค่าบำรุงสถานศึกษา ค่าห้องสมุด สโมสร ชมรม และอื่นๆ

1.1.5.3.2 ค่าชดเชยในการทำของเสียหาย

1.1.5.3.3 ค่าตำราที่ใช้ในการศึกษา รวมถึงอุปกรณ์การศึกษาทุกชนิด

1.1.5.3.4 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาภาคปฏิบัติ หรือค่ากิจกรรมพิเศษ

1.1.5.3.5 ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เกี่ยวกับการศึกษา

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ค่าใช้จ่ายของนักเรียนนักศึกษานั้นจะสามารถแบ่งออกเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเกี่ยวกับเสื้อผ้า ค่ารักษาพยาบาลเบื้องต้นและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การเรียน ค่าใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่และการศึกษาต่าง ๆ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เงิน

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

วลีวรรณ ศรีเศษะวิวัฒน์ (2536 : 1 - 3) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาเหนือพบว่า นักศึกษามีปัญหาสูงสุดในเรื่อง การจัดระบบการเงินใช้จ่ายของตนเองไม่ดีพอ

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง. 2546 : 1 - 3) มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ ร่วมกับมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว และมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพค.) โดยการสนับสนุน จากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้จัดทำการศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายใช้สอยของเด็กและวัยรุ่น : กรณีศึกษาประชาชน ทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร” สำรวจระหว่างวันที่ 22 - 30 กันยายน 2546 จากกลุ่มประชาชน อายุ 15 - 60 ปี จำนวน 1,255 ตัวอย่าง จากงานวิจัยสรุปได้ว่า นิสิตนักศึกษาประสบปัญหาทางการเงิน ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการไม่วางแผนการเงิน ไม่จัดสรรระบบการให้คิ

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า โดยส่วนใหญ่แล้วนักศึกษา จัดสรรค่าใช้จ่ายไม่ค่อยเป็นระบบ ทำให้มีปัญหาการเงิน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษากันคว้า

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1.1 เอกสารเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต ✓

มิสเชล (Mischel. 1974 : 287) ให้ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตว่า หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ไกลและเห็นผลสำคัญของผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นในอนาคต มีความ ต้องการได้รับผลที่ดีกว่าหรือมากกว่าผลที่ได้รับในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติเป็น ขั้นตอนตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต ซึ่งการดำเนินการตามแผนนี้เป็น ระยะเวลาอันยาวนานจนกว่าจะบรรลุผลหรือต้องทำเป็นจำนวนหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งเป็นการควบคุมตนเองให้ ละเว้นการกระทำบางอย่างระยะเวลาหนึ่งจนกระทั่งได้ผลตามที่ต้องการ

แลมม์ ชมิคท์ และทรมอสตอฟ (Lamm, Schmits and Trommsdoff. 1976 : 371) ได้ให้คำจำกัดความของลักษณะการมุ่งอนาคตโดยประมวลความคิดเห็นของนักจิตวิทยาหลายท่านว่า หมายถึง ความสามารถทางปัญญาของแต่ละบุคคล เกี่ยวกับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ การ คาดคะเนฐานะได้เหมาะสม และความสามารถในการคลี่คลายเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ตรงกับปัญหา ทั้ง ในอดีต ปัจจุบันและอนาคต และการมุ่งอนาคตยังมีสาเหตุหรือมีความสำคัญกับความสามารถใน การอดได้ รอได้ ต่อรางวัลที่ล่อใจเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ดวงเดือน พันธุนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ (2520 : 35) ให้ความหมายของ ลักษณะการมุ่งอนาคตไว้ว่า เป็นความสามารถในการควบคุมตนเองของบุคคล ซึ่งแสดงออกเป็น พฤติกรรมของการอดได้ รอได้ ในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่นการรอรับรางวัลที่ยิ่งใหญ่ในอนาคต แทน การได้รางวัลเล็กน้อยซึ่งได้ในทันที หรือการงดบำบัดความต้องการในปัจจุบัน เพื่อมุ่งหมายที่

ยิ่งใหญ่ในอนาคต ลักษณะการมุ่งอนาคตนี้ตรงข้ามกับลักษณะการมุ่งปัจจุบันและอาจถือว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลได้

จรรยา สุวรรณทัต (2531 : 48) กล่าวถึงลักษณะการมุ่งอนาคตว่า เป็นลักษณะมองสู่อนาคตข้างหน้า ซึ่งเป็นการมองที่ลึกซึ้งกว้างไกล จะมีผลไม่เพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้น หากครอบคลุมไปสู่บุคคลอื่นและสังคมมนุษยชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยและถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าลักษณะการมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถในการคาดการณ์ ความสามารถในการคลี่คลายเหตุการณ์ต่างๆ ได้ตรงกับปัญหา ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต มีการดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติเป็นขั้นตอนตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต เป็นการควบคุมตนเองให้ละเว้นการกระทำบางอย่างระยะเวลาหนึ่งจนกระทั่งได้ผลตามที่ต้องการ อาจถือว่าเป็นลักษณะบุคลิกภาพของบุคคลได้

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ บุคลิกภาพ

2.1.2.1 ความหมายของบุคลิกภาพ

เบอร์นาค (Bernard. 1970 : 110) ได้สรุปความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมทั้งหมดของลักษณะทางกายภาพ พฤติกรรม แนวโน้มการกระทำความสามารถ ซึ่งภายในและก็แสดงออกให้เห็น

กูด (Good. 1973 : 147) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นภาพรวมของพันธุกรรมและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

เชดส์คีย์ โฆวาสินธุ์ (2520 : 3) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะนิสัยที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลและเป็นสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งพิจารณาได้จากรูปแบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม (2523 : 246) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นแบบฉบับของบุคคลที่แสดงต่อบุคคลอื่น ทั้งลักษณะกิริยาท่าทาง การแสดงออกทางอารมณ์ ความคิด เจตคติ ตลอดจนพฤติกรรมและปฏิกิริยาตอบสนองทั้งร่างกายและจิตใจ ถ้าใครมีบุคลิกภาพภายใต้สถานการณ์เดียวกันหรือตัวกระตุ้นคล้าย ๆ กัน จะมีปฏิกิริยาตอบสนองแบบเดียวกันตลอดไปทุกครั้ง

ฮิลการ์ด และแอท คิทสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 41; อ้างอิงจาก Hilgard and Atkinson. 1967 : 462) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะรวมของบุคคลและวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเรา

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2531 : 5 - 6) กล่าวว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่างๆ ทั้งภายนอกและส่วนภายใน โดยส่วนภายนอก คือ ส่วนที่มองเห็นชัดเจน เช่น รูปร่างหน้าตา กิริยามารยาท การแต่งตัว วิธีพูดจา การฟัง การยืน เป็นต้น และส่วนภายใน คือ ส่วนที่มองเห็นได้ยาก แต่อาจทราบได้โดยการอนุมาน เช่น สติปัญญา ความถนัด ลักษณะอารมณ์ ประจำตัว ความใฝ่ฝัน ความปรารถนา ปรัชญาชีวิต ค่านิยม ความสนใจ เป็นต้น

แคทเทล (อรุณจิต อุดรมาตย์. 2532 : 8; อ้างอิงจาก Cattell. 1970) ให้คำจำกัดความของบุคลิกภาพ หมายถึง สิ่งที่ช่วยในการทำนายบุคคลว่าจะทำอย่างไรในสภาพที่กำหนดให้บุคลิกภาพเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทั้งหมด ของบุคคลที่เปิดเผยและพฤติกรรมที่ซ่อนอยู่

มอร์ริส (นิตยา แล้วยเล็ก. 2538 : 13; อ้างอิงจาก Morris. 1979) กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง รูปแบบต่างๆ ประจำตัวที่เกี่ยวกับพฤติกรรม อารมณ์ แรงจูงใจ ความคิดและทัศนคติ

ลิขิต กาญจนารักษ์ (2541 : 66) ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า หมายถึง คุณสมบัติรวมของรูปแบบการคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคลที่ทำให้บุคคลนั้นมีความแตกต่างจากคนอื่นในการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมที่ได้สัมผัสด้วย

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคลิกภาพนั้นเป็นสิ่งที่อยู่ภายในซึ่งมองได้สัมผัสได้จากการสังเกตแต่ต้องมีสิ่งกระตุ้นให้แสดงจึงจะสามารถรู้ได้ และบุคลิกภาพภายนอกสามารถสังเกตได้จากภายนอกเช่นการแต่งกาย ซึ่งทั้งนี้บุคลิกภาพของบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับทั้งพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.1.2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 41 - 44) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพนั้น ประกอบด้วยพันธุกรรม สิ่งแวดล้อมและช่วงเวลาเป็นชีวิตของบุคคล กล่าวคือ

1. พันธุกรรม สิ่งถ่ายทอดทางพันธุกรรม ส่วนมากนั้นเป็นลักษณะทางกาย เช่น ความสูง ต่ำ ลักษณะเส้นผม สีของผิว ชนิดของโลหิต โรคภัยไข้เจ็บบางชนิด และข้อบกพร่องทางร่างกายบางชนิด เช่น ตาบอดสี สีระย้า นิ้วเกิน มือติดกัน ฯลฯ ซึ่งลักษณะเหล่านี้เป็นอิทธิพลของพันธุกรรม ที่มีต่อบุคลิกภาพของแต่ละคนทั้งสิ้น

2. สิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของมนุษย์ทั้งพัฒนาการทางกาย จิตใจ และบุคลิกภาพ จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาการทางบุคลิกภาพ ทัศนคติและพฤติกรรมทางสังคมของมนุษย์

3. ช่วงเวลาในชีวิตของบุคคล แสดงถึงระดับ พัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ อันเกิดจากอิทธิพลร่วมระหว่างพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2.1.2.3 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

2.1.2.3.1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 18) กล่าวถึง ผู้ที่มีพฤติกรรมแบบ เอ ว่า หมายถึง คนที่ชอบทำงานให้ได้มากๆ มีเวลาน้อยๆ มีความรู้สึกเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามมากในการทำงานอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ได้ความสัมฤทธิ์ผล ไม่ชอบทำงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น

เวียจีเนีย (นุชนาง ชูกร. 2542 : 20 - 21; อ้างอิงจาก Virginia 1982 : 8) กล่าวว่า บุคลิกภาพแบบ เอ นั้น เป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะเปิดเผย ลักษณะของผู้มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีดังนี้

1. มีความทะเยอทะยาน (Ambition) หมายถึง ความต้องการหรือความปรารถนาของบุคคลที่จะมีความเจริญก้าวหน้าในชีวิต มีอำนาจ มีตำแหน่งหน้าที่ การงานที่สูงมีความร่ำรวย มีชื่อเสียง และจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
2. ตั้งมาตรฐานในการทำงานไว้สูง (Setting excessively) หมายถึง การตั้งเป้าหมายในการทำงานที่ว่า เมื่อลงมือจะทำอะไรต้องทำให้ได้ ทำให้ดีที่สุด ให้ได้ปริมาณและคุณภาพที่สุด
3. มีแรงขับในการทำงานสูง (Hard driving behavior) หมายถึง เป็นบุคคลที่มีความกระตือรือร้นในการทำงานสูง ชอบทำงานหนัก ทำตลอดเวลา ทำให้ได้มาก ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้
4. ชอบแข่งขัน (Competition) หมายถึงลักษณะที่ชอบช่วงชิง ต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่น เพื่อที่ตนจะได้สิ่งที่ต้องการและได้สิ่งที่ดีกว่าผู้อื่น
5. มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) เป็นลักษณะพฤติกรรมที่ใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย ทางร่างกายหรือจิตใจ อาจจะโดยการใช้อำนาจต่อผู้อื่น หรืออาจทำให้ผู้อื่นขายหน้า
6. มีความเร่งรีบ (Time Urgency) เกิดจากความรู้สึกกดดันจากเวลาอยู่ตลอดเวลา จะรู้สึกว่าเวลาผ่านไปรวดเร็ว ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ มีความเร่งรีบตลอดเวลา เพื่อใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด แม้ในกิจกรรมธรรมดาหรือกิจวัตรประจำวันทั่วไป เช่น เดินเร็ว รับประทานอาหารเร็ว พูดเร็ว เคลื่อนไหวรวดเร็ว ไม่ประณีต และมักขี้อุดหนุนในการทำงาน ซึ่งเขาเชื่อว่า การกำหนดวันในการทำงาน จะทำให้เขาทำงานได้เร็วขึ้น
7. มีความอดทนต่ำ (Impatience) หมายถึง ลักษณะที่ไม่อดทนต่อการรอคอยใจร้อน ขี้เบื่อรำคาญ ซึ่งสัมพันธ์กับที่มีความเร่งรีบและกดดันจากเวลา

8. มีลักษณะในการสร้างศัตรูกับผู้อื่น (Hostility) หมายถึง ลักษณะชอบการแสดงออกในทางข่มขู่ผู้อื่นและไม่เป็นมิตร มีความอหังการ ขาดความเห็นอกเห็นใจคนอื่น

9. มีลักษณะการพูดและการเคลื่อนไหวรวดเร็ว (Speech and Motor characteristics) หมายถึง พฤติกรรมการเคลื่อนไหวรวดเร็วแบบเด็ก และมักเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อ บริเวณใบหน้าและตามร่างกาย เช่น ขมวดนิ้ว พูดยาวเร็ว และมักพูดก่อนที่จะสนทนาจะพูดจบ กำมือและกัดฟันเสมอ มักแสดงกิริยาโลมตัว เช่น เลิกคิ้ว ยกไหล่ เป็นต้น

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพแบบ เอ หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความทะเยอทะยานต้องการมีความเจริญก้าวหน้าในชีวิต มีความกระตือรือร้นและตั้งเป้าหมายในการทำงานไว้สูง เมื่อลงมือจะทำอะไร ต้องทำให้สำเร็จ ให้ได้ทั้งปริมาณและคุณภาพ ชอบการแข่งขัน มักใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหา มีความอดทนต่ำ

2.1.2.3.2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 19) กล่าวถึง คนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี ว่า เป็นคนที่มีลักษณะเรื่อยๆ เรื่อยๆ ชอบการพักผ่อน ดำเนินชีวิตแบบง่ายๆ ไม่ชอบทำงานในเวลาอันรีบเร่ง

เจอรี่ (นุชนาง ชูกร. 2542 : 22; อ้างอิงจาก Jerry. 1986) กล่าวว่าบุคลิกภาพแบบ บี จะเป็นคนที่ชอบพักผ่อนใช้ชีวิตอย่างไม่รีบเร่ง เขาอาจจะทำงานหนักในบางโอกาส แต่มีแรงขับในการทำงานน้อย

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพแบบบี หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับบุคลิกภาพแบบ เอ โดยบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี จะเป็นคนที่ชอบการพักผ่อนดำเนินชีวิตในแบบง่าย ๆ ไม่เร่งรีบ ไม่ชอบทำงานในเวลาจำกัด มีแรงขับในการทำงานน้อย แต่มีความสามารถทางด้านการคิด พิจารณา มีความรอบคอบมากกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ

ฟรีดแมน และโรสแมน (Friedman and Roseman. 1974 : 164) สรุปบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี ได้ดังนี้

ก. บุคลิกภาพแบบ เอ (Type A Behavior Pattern Personality) หมายถึง ภาพเร่งร้อนชอบแข่งขันก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย มีความรู้สึกวุ่นวายเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็วมีความมานะพยายามในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้กับการทำงานล่าช้ามีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกโกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

ข. บุคลิกภาพแบบ บี (Type B Behavior Pattern Personality) หมายถึง บุคลิกภาพที่มีความผ่อนคลายไม่รีบร้อน ก้าวร้าวมีลักษณะเรื่อย ๆ เนื่อย ๆ ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบง่าย ๆ ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงาน และไม่ชอบการทำงานในเวลาเร่งด่วน

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลในด้านต่าง ๆ ที่ทำให้บุคคลแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้น จะเป็นกระเจงเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้น ๆ

2.1.3 เอกสารเกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

เครช (Krech. 1962 : 182) เห็นว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์สูงกับการเลือกอาชีพของนักเรียน นักเรียนมีแนวโน้มที่จะคาดหวังให้ตนเอง มีแบบฉบับของการดำเนินชีวิตให้เหมือนกับบิดาของตน รายได้ของครอบครัวเป็นตัวประกอบสำคัญในความคาดหวังของนักเรียนที่มีผลต่อโอกาสที่จะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับรายได้ของครอบครัว เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงได้เปรียบอย่างมาก เนื่องจากได้รับการสนับสนุนทางการเงินในด้านการศึกษาเล่าเรียนและเมื่อเริ่มต้นประกอบอาชีพบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจระดับปานกลาง มีแนวโน้มที่จะเสียสละเพื่อสนับสนุนทางการเงินเพื่อการศึกษาเล่าเรียนแก่บุตรของเขา กล่าวคือ รายได้ของบิดามารดามากขึ้น ความปรารถนาของบุตรที่จะได้รับรายได้ก็สูงขึ้นและยิ่งกว่านั้นบิดามารดาที่มีรายได้มากต้องการที่จะสนับสนุนในการให้การศึกษาแก่บุตรของตนสูงขึ้นรวมทั้งการเตรียมความพร้อมเรื่องอาชีพด้วย

ลีปพนนท์ เกตุทัต (2533 : 168 - 175) กล่าวว่า หากพ่อแม่มีการศึกษาสูง มีอาชีพอยู่ในฐานอันสูงของสังคม เด็กย่อมมีแรงจูงใจและโอกาสทางการศึกษาดีกว่ากลุ่มอื่น การมองโลกเป็นไปในแง่ดี มีความหวัง มีแรงจูงใจในการทำสิ่งที่ถูกที่ควรตามทำนองคลองธรรม ในทางกลับกันเด็กที่เกิดจากครอบครัวชาวนาชาวไร่ที่มีการศึกษาดำ ดำรงชีวิตแบบดั้งเดิมหรือเกิดในสลัม โดยพ่อแม่ไม่ตั้งใจเด็กมักมีสภาพร่างกายและสมองบกพร่อง ขาดโอกาสทางการศึกษาและสังคม เพราะการมีปัญหาทางเศรษฐกิจทำให้ครอบครัวไม่สามารถส่งเสียการเรียนได้เด็กจึงต้องลาออกกลางคันช่วยพ่อแม่หารายได้

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ✓

จอห์น และโฮเวิร์ด (John and Howard. 1975 : 89) มีความเห็นว่าตั้งแต่เกิดมา มนุษย์ต้องการสภาพฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว การยอมรับในสังคม ซึ่งระดับชั้นในสังคมถือเกณฑ์จากขนาดของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจ ซึ่งเกี่ยวกับรายได้และความคาดหวังของอาชีพ อันอาจรวมถึงการศึกษาที่ส่งผลถึงระดับรายได้ด้วย

ประติพันธ์ อุปรมัย (2532 : 263) กล่าวว่า ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว จำเป็นต้องให้เวลากับครอบครัว ไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างเพียงพอ ขาดโอกาสที่จะแสวงหาความบันเทิงเพื่อผ่อนคลายความเครียด นอกจากนี้ บิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จำนวนไม่น้อยที่เลี้ยงลูกแบบตามใจทุกอย่าง และปกป้องลูกเกินไป ทำให้เด็กขาดความเข้าใจ ในสิ่งที่ควรและไม่ควรเอาแต่ใจตนเอง

ตีปพนนท์ เกตุทัต (2533 : 168 - 175) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของไทยที่เน้นการก้าวไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (Newly Industrialized Country : NIC) เด็กและเยาวชนเป็นประเด็นที่ควรสนใจในสถานการณ์ของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงจะมีผลเอื้ออำนวย หรือขัดต่อการเตรียมพร้อมให้เด็กเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่อย่างไรบ้าง การพัฒนาความเจริญก้าวหน้าเชิงวัตถุก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ มากมายไม่ว่าจะเป็นทางด้านวัตถุหรือจิตใจ โดยเฉพาะการพัฒนาความรู้สึกนึกคิดของเยาวชน ซึ่งเสนอเป็นภาพลักษณ์ได้ 3 กลุ่ม คือ

2.1.4.1 เด็กที่มาจากครอบครัวฐานะปานกลางขึ้นไป เป็นกลุ่มที่มีโอกาสทางสังคมและได้เปรียบกว่ากลุ่มอื่น เนื่องจากมีสภาพเศรษฐกิจและครอบครัวอยู่ในฐานะที่มีเร้นแค้น อดคัต และอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ในเขตเมืองหลวงที่มีความเจริญก้าวหน้า เด็กหญิงมีโอกาสทำเด็กขาย หากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมาก ความต้องการเชิงวัตถุได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรืออาจมากเกินไปจนความต้องการแต่ขาดความอบอุ่นทางจิตใจเนื่องจากพ่อแม่ไม่มีเวลาเอาใจใส่ การศึกษาทางจิตวิทยากล่าวว่า เด็กเหล่านี้จะมีแนวโน้มที่จะดิ้นรนให้ได้รับการเอาใจใส่เชิงลบเมื่อทำผิด แม้จะถูกคุกคามก็ยังคงคิดว่าไม่ได้รับการเอาใจใส่ เด็กมองโลกในแง่ไม่ดี หวาดระแวงต่อบุคคลและเรียกร้องการตอบสนองจากสังคม

2.1.4.2 เด็กที่มาจากครอบครัวเศรษฐกิจใหม่ เป็นเด็กที่เคຍยากจน ด้อยโอกาส ในสังคมแต่พ่อแม่รวยขึ้นเนื่องจากที่ดินในเขตความเจริญทางเศรษฐกิจ เมื่อขายที่ดินก็มักจะอพยพมาใช้ชีวิตอยู่ในเขตชุมชน ใช้เงินแสวงหาความสุขทางวัตถุ มีแนวโน้มที่จะฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายใช้สอยอย่างไม่รู้คุณค่า ดังนั้นการปลูกฝังความรู้สึกที่ดั่งามในหมู่เด็กและเยาวชนเหล่านี้จึงต้องเน้นให้เกิดสติปัญญาและความนึกคิดที่จะใช้ชีวิตตนเองสร้างอนาคตของตนเองได้และดำรงชีวิตอย่างรู้จักประมาณตน

2.1.4.3 เด็กที่มาจากครอบครัวยากจนห่างไกลความเจริญ เป็นเด็กที่ด้อยทางสมองและร่างกาย เป็นกลุ่มที่ด้อยโอกาสที่สุดในสังคมเพราะเกิดในครอบครัวที่เป็นชานาชาวไร เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กที่น้อยเนื้อต่ำใจได้ง่ายหากไม่ได้รับการช่วยเหลือให้ถูกทาง อาจเป็นทรัพยากรที่ขาดการมีส่วนร่วมในสังคม

จรรยา สุวรรณทัต (2542 : 48 - 52) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีส่วนในการสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้คือ สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ของครอบครัว กล่าวคือ ครอบครัวใดมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจไม่ขาดสน ย่อมนำมาซึ่งความสงบสุขของครอบครัว เกิดความกลมเกลียวสมัครสมานกัน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีในครอบครัว ทั้งยังส่งผลทำให้เด็กมีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถปรับตัวได้ง่าย และเกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิต การใช้จ่ายเงินอีกด้วย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.2.1.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

มิเชล (Mishel. 1974 : 270) ทำวิจัยพบว่า เด็กที่มีจินตนาการสูงจะมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำ ซึ่งความเข้าใจในสิ่งที่เป็นนามธรรมและการมีจินตนาการสูงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสิ่งพิมพ์ โดยสิ่งพิมพ์ทั่ว ๆ ไป มักเขียนในรูปแบบนามธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่จะส่งผลการแสดงพฤติกรรมของบุคคล เป็นคุณลักษณะทางจิตที่สามารถควบคุมตนเองได้ มีจุดมุ่งหมายในการกระทำเพื่อสิ่งที่ดีกว่าในอนาคต ผู้ที่มีลักษณะการมุ่งอนาคตสูงจะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาพฤติกรรม เช่น พฤติกรรมความซื่อสัตย์ เป็นต้น

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) พบว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงคือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมายจึงเห็นว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบอีกว่าเยาวชนอาชญากรรมมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

2.2.1.2 งานวิจัยในประเทศไทย

ดวงเดือน พันธุนาวัน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม (2520 : 102 - 109) ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนรัฐบาลและนิติตทั้งชายและหญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร มีอายุระหว่าง 11-25 ปี และมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งสามระดับ จำนวน 1,400 คนพบว่า

2.2.1.2.1 ลักษณะการมุ่งอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะของสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด โดยผู้หญิงมีลักษณะการมุ่งอนาคตสูงกว่าเพศชาย ผู้ที่อยู่ในวัยเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยลักษณะการมุ่งอนาคตต่ำที่สุด และผู้ที่ตอบที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีลักษณะการมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ตอบที่เกิดในต่างจังหวัด

2.2.1.2.2 ลักษณะการมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ คือ ผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบใช้เหตุผลและแบบลงโทษทางจิตลักษณะการมุ่งอนาคตสูง

2.2.1.2.3 ลักษณะการมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับจริยธรรม จากผล การวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทย ดังว่าข้างต้น ได้ผลแสดงการวิจัยไว้อย่างชัดเจนว่าลักษณะการมุ่งอนาคตเป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล มีจุดมุ่งหมายในการกระทำเพื่อสิ่งที่ดีกว่าในอนาคต ไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งลักษณะการมุ่งอนาคตนั้นแปรปรวนไปตามลักษณะของสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เด็กที่มีลักษณะการมุ่งอนาคตสูง จะมีความสัมพันธ์ทางบวกกับจริยธรรมและสามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะสามารถควบคุมตนเองได้และมีจุดมุ่งหมายในการกระทำเพื่อสิ่งที่ดีกว่าในอนาคต

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

สตูป และโบแลนด์ (Strube and Boland. 1986 : 115) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเพื่อศึกษาการรับรู้สาเหตุของการกระทำความเพียรในการทำงานของบุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี พบว่า กลุ่มที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการวินิจฉัยความยากของงานกับความเพียรในการทำงานนั้นพบว่ามีความสัมพันธ์กันในทางลบ กล่าวคือ ถ้างานมีความยากมากขึ้นบุคคลจะมีความพยายามในการทำงานลดลง แต่จะมีความเพียรพยายามในงานที่มีความยากปานกลาง แต่บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี นั้นมีความเชื่อถึงความสำเร็จและความล้มเหลวไม่ต่างกันและความยากและความเพียรงานจะมีความสัมพันธ์ในทางบวก

ไรว์เวอร์ และไวน์เนอร์ (Kleiver and Weiner. 1987 : 204) ได้ทำการวิจัยเรื่องลักษณะและบุคลิกภาพและบุคลิกภาพแบบเอ และความปรารถนาความสำเร็จกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้เป็เด็กชายจำนวน 32 คนและเป็นเด็กหญิงจำนวน 41 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ออกเป็นเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี ผลการวิจัยพบว่าเด็กทั้ง 2 กลุ่มตั้งเป้าหมาย

ความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ทางด้านพฤติกรรมพบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มักจะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า บุคลิกภาพแบบบี

โรเบล (Lobel. 1988 : 434 - 440) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพเอ กับภาวะทางโรคประสาท ความวิตกกังวล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวนทั้ง 88 คน แบ่งตัวอย่างเป็นเอ และบี โดยสำรวจบุคลิกภาพ Jenkins Activity Survey ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพแบบเอ มีความสัมพันธ์กับภาวะโรคประสาท ส่วนทางด้านความวิตกกังวลพบว่า บุคลิกภาพแบบเอแบบบี ไม่แตกต่างกัน

2.2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

อจธรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 126 - 127) ได้ศึกษาตัวแปรด้านพฤติกรรม-ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจำนวน 120 คน และไม่มีพฤติกรรมศึกษาต่อ จำนวน 120 คน ตัวแปรที่ศึกษาคือ จิตลักษณะพื้นฐานของบุคคลและสภาพแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการศึกษาต่อ ในการศึกษาจิตลักษณะพื้นฐานนั้นศึกษาจากบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบ บี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีพฤติกรรมการศึกษาต่อจะมีบุคลิกภาพแบบเอมากกว่าผู้ที่ไม่มีความประพฤติ การศึกษาโดยเฉพาะกลุ่มคนโสด ส่วนกลุ่มคนที่มีครอบครัวและมีบุคลิกภาพแบบเอจะมีทัศนคติที่มีต่อการศึกษามากกว่าคนที่มีบุคลิกภาพแบบบี

ชมพูนุท พงษ์ศิริ (2535 : 73 - 74) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 จำนวน 320 คน ตัวแปรที่ศึกษาคือ ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล บุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นปี และความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบเอ มีความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยสูงกว่าแบบบี

ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์ (2540 : 64) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันวิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพนั้น พบว่านักศึกษาที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นนักศึกษาที่ต้องทำงานแข่งกับเวลา รักความก้าวหน้า มีความเพียรพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จมากกว่าแบบบี

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าบุคลิกภาพแบบเอและแบบบีนั้นมีความแตกต่างกันโดยจะเห็นได้ว่าบุคลิกภาพแบบเอ จะมีความกระตือรือร้น มักชอบทำงานที่ประสบความสำเร็จ และมีความพยายามที่จะประสบความสำเร็จมากกว่าบุคลิกภาพแบบบี

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง

2.2.3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

นูนม (ประเสริฐ อุดติ. 2528 : 20; อ้างอิงจาก Noonum. 1973) ศึกษาค่าใช้จ่ายของนักเรียนเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีมารดาที่มีการศึกษาสูงและบิดาที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและค่าใช้จ่ายของนักเรียนสูง

สำรวจ ชุมเมืองปัก (2542 : 63) ศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเจ้าของกิจการและรับราชการ

ณัฐนันท์ ลีศรีตรุษพาย (2545 : 77) วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดา หรือผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าใช้จ่ายมากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเจ้าของกิจการและรับราชการ

จากเอกสารงานวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยดังกล่าวข้างต้นได้แสดงผลการวิจัยไว้อย่างชัดเจนว่าอาชีพของผู้ปกครองส่งผลต่อการใช้จ่ายเงินและการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักศึกษา นักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจมีการใช้จ่ายเงินมากที่สุดและไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินให้ดี

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.2.4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

เรดริค (ชมนุช บุญสิทธิ. 2541 : 45; อ้างอิงมาจาก Redlich. 1978) ได้ศึกษาคนไข้ที่มาอยู่ในโรงพยาบาลจิตเวช พบว่ามีคนไข้มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ 78 เปอร์เซ็นต์

สปริงเกอร์ (ชมนุช บุญสิทธิ. 2541 : 45; อ้างอิงมาจาก Springer. 1958 : 321 - 328) พบว่าความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กมีความสัมพันธ์อย่างมากกับฐานะ ความเป็นอยู่ของครอบครัว กล่าวคือ เด็กที่มาจากบ้านที่ยากจนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำจะเป็นคนที่ปรับตัวไม่ดี และมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง

อิติกโป (Arikpo. 1986 : 2702 : 245-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะ การบริการ การใช้เงิน และสภาพการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการใช้เงินของนักศึกษาไม่แน่นอน แต่แหล่งการเงินที่สำคัญที่สนับสนุนการเรียนก็คือ เงินจากครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ เงินทุนส่วนตัว และการทำงานเสริม

2.2.4.2 งานวิจัยในประเทศ

สากล เชียสกุล (2523 : 79) ได้ศึกษาความคาดหวังของมารดาไทยเกี่ยวกับระดับการศึกษาของบุตร พบว่า มารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีความคาดหวังเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรสูงกว่ามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2531:160) ได้ศึกษาค่านิยมในการทำงานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 1,500 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยค่านิยมในการทำงานด้านความมีอิสระ และด้านผลตอบแทนทางเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารงานวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศไทยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่ดีจะทำให้เด็กไม่มีปัญหาทางการเรียนและปัญหาในด้านต่าง ๆ มากนัก ตรงกันข้ามกับเด็กที่มีฐานะยากจน มีทักษะทางสังคมต่ำ จะเป็นคนที่ปรับตัวไม่ค่อยได้ ไม่ค่อยมีความมั่นคงทางอารมณ์

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยาจังหวัดชลบุรี

3.1 ประวัติความเป็นมาของโรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา

โรงเรียนมาลีวิทย์ เป็นโรงเรียนคาทอลิก ประเภทสหศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชนและกลุ่มโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี ตั้งอยู่เลขที่ 137/44 หมู่ 2 ค.นาเกลือ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี

เมื่อปี พ.ศ. 2534 ผ.อ.ชวน กิติเกียรติศักดิ์ ได้ซื้อกิจการ โรงเรียนบุญพึ่งวิทยา แผนกประถมจากนางบุญพึ่ง อักษรศิษฐ์ และได้เข้ามาดำเนินการ โดยมีบาทหลวงบุญยง วรศิลป์ เป็นผู้จัดการ และนางสาวอุษา สมณะ เป็นครูใหญ่ เปิดทำการสอนตั้งแต่มัธยมศึกษา ป.1 - ป.6

ปีการศึกษา 2542 ทางโรงเรียนได้เปิดทำการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา เพื่อที่จะดูแลนักเรียนที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ให้ปลอดภัยจากยาเสพติด และสามารถใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนอย่างมีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ปีการศึกษา 2543 ทางโรงเรียนได้ก่อสร้างอาคารเรียนหลังใหม่มีห้องเรียน 3 ห้องเรียน เป็นสถานที่เรียนของนักเรียนประถม และมัธยม มีห้องเรียนคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ พร้อมเครื่องคอมพิวเตอร์ 48 เครื่อง มีห้องสมุด ศูนย์วิชาการ และห้องวิทยาศาสตร์สำหรับทดลองค้นคว้า

ปีการศึกษา 2544 ทางโรงเรียนได้ก่อสร้างอาคารกิจกรรม เป็นตึก 4 ชั้น ประกอบไปด้วย ห้องดนตรีสากล ห้องนาฏศิลป์ ห้องฝึกทักษะป้องกันภัย ห้องประชุมใหญ่ ห้องโสต โรงภาพยนตร์ขนาดเล็ก ห้องดนตรีและกีตาร์

ปีการศึกษา 2545 ทางโรงเรียนได้ก่อสร้างสโมสรมะพร้าวและสระว่ายน้ำ พร้อมทั้งได้ถมดิน เพื่อสร้างสนามกีฬาด้านหลังตึกกิจกรรม เพื่อฝึกทักษะด้านกีฬาให้กับนักเรียน และจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์เพิ่มอีกจำนวน 50 เครื่อง เพื่อฝึกให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต

ปีการศึกษา 2546 ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารเรียน 7 ชั้น เพื่อรองรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2547 ทางโรงเรียนได้ขยายชั้นเรียน เปิดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.2 ระบบโครงสร้างบริหาร

โรงเรียนได้จัดโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน โดยกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากร เป็นลายลักษณ์อักษรและได้จัดทำแผนภูมิการบริหารงาน เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้ง 5 ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายธุรการ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง และฝ่ายแผนงาน สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพแต่ละฝ่ายจะมีหัวหน้ารับผิดชอบดูแล นอกจากนี้ยังมีคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ประกอบด้วยสมาชิก จำนวน 15 คน มีการประชุมภาคเรียนละ 1 ครั้ง คณะกรรมการเหล่านี้มีหน้าที่ กำหนดแผนงานการพัฒนาโรงเรียนติดตาม

ตลอดเวลาที่ผ่านมาโรงเรียนได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านบุคลากร และอาคารสถานที่ ปรับปรุงพัฒนาระบบการเรียนการสอน โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย มุ่งเน้นให้ครูผู้สอนกระบวนการเรียนการสอนโดยเน้นเด็กเป็นสำคัญ ส่งเสริมด้านคุณธรรม เพื่อให้ นักเรียนมีมารยาท และวินัยตามวิถีวัฒนธรรมไทย มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมเป็นที่ ประจักษ์แก่สังคม

โรงเรียนเปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาเป็นระยะเวลา 11 ปีเศษและได้ขออนุญาตเปิดหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเปิดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2547 ปัจจุบันโรงเรียนได้เปิดทำการสอนจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

3.3 ข้อมูลนักเรียน

โรงเรียนเปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาเป็นระยะเวลา 11 ปีเศษและได้ขออนุญาตเปิดหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเปิดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2547 ปัจจุบันโรงเรียนได้เปิดทำการสอนจนถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักเรียนระหว่างปี พ.ศ.2545 - 2547

ชั้นเรียน	ปีการศึกษา 2545			ปีการศึกษา 2546			ปีการศึกษา 2547		
	จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ประถมศึกษาปีที่ 1	102	93	195	116	103	219	107	98	205
ประถมศึกษาปีที่ 2	106	91	197	110	100	210	124	106	230
ประถมศึกษาปีที่ 3	68	88	156	111	95	206	114	104	218
ประถมศึกษาปีที่ 4	96	95	191	71	94	165	115	93	208
ประถมศึกษาปีที่ 5	96	95	191	92	96	188	78	95	173
ประถมศึกษาปีที่ 6	77	76	153	95	97	192	91	98	189
รวม	545	538	1,083	595	585	1,180	629	594	1,223
ชั้นเรียน	ปีการศึกษา 2545			ปีการศึกษา 2546			ปีการศึกษา 2547		
	จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน			จำนวนนักเรียน		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	48	55	103	68	74	142	80	96	176
มัธยมศึกษาปีที่ 2	29	34	63	48	56	104	66	75	141
มัธยมศึกษาปีที่ 3	28	15	43	28	38	66	47	55	102
มัธยมศึกษาปีที่ 4	-	-	-	-	-	-	14	35	49
รวม	105	104	209	144	168	312	207	261	468
รวมทั้งสิ้น	650	642	1,292	739	753	1,492	836	855	1,691

จากตาราง 1 แสดงว่า ปัจจุบันมีนักเรียนอยู่ จำนวน 1,691 คน เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 1,223 คน และนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 468 คน นักเรียนทั้งหมดเป็นนักเรียนชาย จำนวน 836 คน นักเรียนหญิงจำนวน 855 คน ในระดับประถมศึกษาและมัศึกษามีห้องเรียนจำนวน 39 ห้องเรียน เฉลี่ยนักเรียน 44 คน ต่อ 1 ห้องเรียน

3.4 ข้อมูลครูและบุคลากร

ในปีการศึกษา 2547 โรงเรียนมีครูจำนวน 107 คน เป็นครูชาย จำนวน 23 คน ครูหญิง จำนวน 84 คน มีวุฒิปริญญาโท จำนวน 5 คน ปริญญาตรี จำนวน 96 คน และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน ซึ่งแสดงไว้ในตาราง (ตารางแสดงสถิติจำนวนครูจำแนกตามวุฒิปีการศึกษา 2547) ในจำนวนนี้มีครูที่บรรจุแล้ว จำนวน 57 คน ครูอัตราจ้าง 50 คน นอกจากนี้ยังมีบุคลากรสนับสนุนอีก จำนวน 39 คน ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงสถิติจำนวนครูจำแนกตามวุฒิการศึกษา ปีการศึกษา 2547

ตำแหน่ง/วุฒิ	ผู้บริหาร			ครูประถม-มัธยม			รวม			ร้อยละ
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
ปริญญาโท	-	-	-	2	3	5	2	3	5	4.67
ปริญญาตรี	1	2	3	16	77	93	17	79	96	89.72
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	-	1	3	2	5	4	2	6	5.61
รวม	2	2	4	21	82	103	23	84	107	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่ามีครูจบปริญญาโท จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.67 ครูผู้สอนมีวุฒิปริญญาตรี จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 89.72 และมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.60 อัตราเฉลี่ยครูประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต่อนักเรียนเท่ากับ 1 : 17

3.5 วิสัยทัศน์(Vision)

โรงเรียนได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาโดยมีเป้าหมายในปี พ.ศ. 2550 คือ ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีการพัฒนาทางด้านร่างกายอารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ปลูกฝังค่านิยมรักความเป็นไทย อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็น ผู้ที่มีคุณธรรมจริยธรรม ยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรง

เป็นประมุข มีความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเน้นวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ส่งเสริมภาษาไทย และการใช้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐาน สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการเรียนการสอน ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและพัฒนาโรงเรียนให้มีบรรยากาศ ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการเรียนรู้

3.6 ปรัชญาของโรงเรียน(MOTTO)

"ความรู้คู่คุณธรรม นำวินัย"

ความรู้ หมายถึง การพัฒนาที่เกิดจากการเรียนรู้ลึกซึ้ง และเชื่อมโยงกับความรู้อื่นได้

คู่คุณธรรม หมายถึง ความงาม ความดี

นำวินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและข้อปฏิบัติ

โรงเรียนมาลีวิทย์ เชื่อมั่นว่าการจัดการศึกษานั้นเป็นการมุ่งให้นักเรียนทุกคน มีสุขภาพที่ดี ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจิตใจ รู้และเข้าใจถึงคุณธรรมต่อการดำเนินชีวิตอย่างมีระเบียบวินัย โรงเรียนมุ่งเน้นในด้านการศึกษาของทุกกลุ่มสาระ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข

3.7 ภารกิจ (พันธกิจ)

- 1) โรงเรียนและบุคลากรพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนบุคลิกภาพ
- 2) โรงเรียนและบุคลากรปลูกฝังค่านิยม รักความเป็นไทยอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้นักเรียนเป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันดีงาม ยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมี พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข
- 3) โรงเรียนและบุคลากรส่งเสริมให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทางด้านวิชาการ โดยให้ความรู้ ความสามารถและมีทักษะ เพื่อนำไปสู่อนาคตที่ดี
- 4) โรงเรียนส่งเสริมบุคลากรและนักเรียนให้มีการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน
- 5) โรงเรียน บุคลากรสร้างความตระหนักให้ชุมชนเห็นเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

บทที่ 3

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

/ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทยัพัตยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 170 คน เป็นนักเรียนชาย 73 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 97 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทยัพัตยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แบ่งออกเป็น 3 ชุด

ชุดที่ 1 แบบสอบถามการใช้จ่ายเงิน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการวางแผนการใช้จ่ายเงิน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ชุดที่ 1 แบบสอบถามการใช้จ่ายเงิน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ ระดับชั้น ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อิทธิพลของสื่อมวลชน อาชีพผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว เมื่ออ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลง
ในช่อง () หน้าข้อความที่เป็นจริง และเติมข้อความลงในช่องว่าง.....ซึ่ง
ตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันให้ครบถ้วน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. ระดับการศึกษา
☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. ผลการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสมนับถึงภาคเรียนการศึกษาปัจจุบัน)
4. เงินเดือนที่นักเรียนได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
5. สื่อมวลชนใดมีอิทธิพลต่อการใช้เงินของท่าน
☐ สื่อวิทยุ/วิทยุโทรทัศน์
☐ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
- คำชี้แจง ข้อที่ 6-7 คำว่าผู้ปกครอง หมายถึงบิดามารดา ของนักเรียนหรือบุคคลที่ให้การดูแล
นักเรียนทั้งด้าน ส่วนตัว การเงิน และการเรียน
6. อาชีพของผู้ปกครอง
☐ รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ พนักงานบริษัทเอกชน
☐ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
7. ครอบครัวของนักเรียนมีรายได้ต่อเดือนประมาณ.....บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เงิน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เงินและนิยามศัพท์
เฉพาะเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการวางแผนการใช้เงิน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 1 การวางแผน
การใช้เงิน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท มี 5
ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างของแบบสอบถามการวางแผนการใช้เงิน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการวางแผนการใช้เงินของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุดดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ท่านมีการบริหารการใช้เงินอย่างรอบคอบ					
00	เมื่อท่านพบของที่ถูกใจอดไม่ได้ที่จะซื้อแม้ว่าของสิ่งนั้นจะมีราคาแพงก็ตาม					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	5	คะแนน
จริง	4	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ

จริงที่สุด	1	คะแนน
จริง	2	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	5	คะแนน

เกณฑ์การแปลผลการวางแผนการเงิน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 5.00 คะแนน หมายถึง มีการวางแผนการเงินดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49 คะแนน หมายถึง มีการวางแผนการเงินพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 2.49 คะแนน หมายถึง มีการวางแผนการเงินไม่ดี

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี ซึ่งเป็นแบบสอบถามของ อัจฉรา วงศ์วัฒนมงคล (2533)
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามบุคลิกภาพโดยใช้แนวคิดที่ได้จาก ข้อ 1 และ ข้อ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง เมื่อท่านอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของท่านมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับความรู้สึกของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ท่านจะปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุด					
00	ท่านเป็นคนจริงจังกับงาน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ

จริงที่สุด	5	คะแนน
จริง	4	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ บี

จริงที่สุด	1	คะแนน
จริง	2	คะแนน
จริงบ้าง	3	คะแนน
จริงน้อย	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	5	คะแนน

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ อัจฉรา วงศ์วัฒนมงคล (2533 : 57 - 58) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่าเฉลี่ย	หมายถึง	มีบุคลิกภาพแบบ เอ
ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	หมายถึง	มีบุคลิกภาพแบบ บี

ชุดที่ 3 แบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

- 1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการมุ่งอนาคต และนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 2. ผู้วิจัยได้ศึกษาแบบสอบถามของทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ(2541)และศรันย์ ชัยวงษา (2541)
- 3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต โดยใช้แนวคิดที่ได้จากข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด

ตัวอย่างแบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ท่านพิจารณาไตร่ตรองถึงจุดมุ่งหมายในชีวิต					
00	ท่านสามารถรอคอยผลสำเร็จในชีวิตในวัยเรียนได้ถึงแม้ว่าจะมีความหวังเพียงเล็กน้อย					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวกให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด 5 คะแนน

จริง 4 คะแนน

จริงบ้าง 3 คะแนน

จริงน้อย 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด 1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด 1 คะแนน

จริง 2 คะแนน

จริงบ้าง 3 คะแนน

จริงน้อย 4 คะแนน

จริงน้อยที่สุด 5 คะแนน

เกณฑ์การแปลผลการวางแผนการใช้เงิน (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 9)

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 คะแนน หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 คะแนน หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.49 คะแนน หมายถึง มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเชื่อมั่นตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถามโดยนำ

แบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบความเหมาะสมทางภาษา ข้อความ และการใช้
ตัวเลือกในแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไป
ทดลองใช้

2. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยนำ
แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 30 คน ที่
มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อ
วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วนำมาทดสอบ
ด้วย t - test จากนั้นคัดเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็น
แบบทดสอบในการวิจัยได้ผลดังนี้

2.1.1 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เงิน มี 31 ข้อ มีค่า t ระหว่าง

3.685 - 3.140

2.1.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มี 19 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 3.434 - 3.183

2.1.3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มี 3.467 ข้อ มีค่า t ระหว่าง

3.467 - 2.966

2.2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยนำแบบสอบถามที่คัดเลือก
มาแล้วในข้อที่ 2.1 มาหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (∞ - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ได้ผล
ดังนี้

2.2.1 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เงิน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9388

2.2.2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8981

2.2.3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8726

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตแลกเปลี่ยนความร่วมมือจากผู้อำนวยการ โรงเรียนมาลิวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการทำวิจัยในครั้งนี้
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ตัวแปรด้านบุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้จ่ายเงิน โดยใช้เกณฑ์ประเมิน 5 ระดับ ของลิเคอร์ท (Likert scale type)
3. เปรียบเทียบตัวแปรด้านบุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และระดับการศึกษากับการวางแผนการใช้จ่ายเงินระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 หาค่าจำแนกเป็นรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t - test
 - 1.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Crobach)
2. สถิติพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย

3. สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์สมมติฐาน

3.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศบุคลิกภาพ โดยใช้การทดสอบค่า (t - test)

3.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ ลักษณะมุงอนาคต ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาที่ส่งผลต่อการวางแผนการใช้เงินโดยใช้การวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of variance) ในกรณีที่มีค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้การทดสอบของเชฟเฟ้ (Scheffe's Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนด
สัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน t - Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ใน F - Distribution
df	แทน	Degree of freedom
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Squares

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปร เพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง และการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ตามตัวแปร เพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทยัพัตยา จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยาจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการวางแผนการใช้เงิน จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	73	42.9
	หญิง	97	57.1
	รวม	170	100.0
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1	21	12.4
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	5	2.9
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	144	84.7
	รวม	170	100.0
ลักษณะมุงอนาคต	มาก	96	56.5
	ปานกลาง	72	42.3
	น้อย	2	1.2
	รวม	170	100.0
บุคลิกภาพ	แบบเอ	116	68.2
	แบบบี	54	31.8
	รวม	170	100.0

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพของผู้ปกครอง	ข้าราชการ	12	7.1
	พนักงาน บริษัทเอกชน	15	8.8
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	143	84.1
	รวม	170	100.0
ฐานะทางเศรษฐกิจ ของผู้ปกครอง	สูง	12	7.1
	ปานกลาง	8	4.7
	ต่ำ	150	88.2
	รวม	170	100.0

จากตาราง 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ จำแนกตามเพศ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิงจำนวน 97 คิดเป็นร้อยละ 57.1 รองลงมาเป็นนักเรียนชายจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9

จำแนกตามระดับชั้น ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 84.7 รองลงมาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน 2.9 ตามลำดับ

จำแนกตามลักษณะมุงอนาคต ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตมาก จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตปานกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 และเป็นนักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

จำแนกตามบุคลิกภาพ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 68.2 รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8

จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 84.1 รองลงมาเป็นนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และเป็นนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 ตามลำดับ

จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 88.2 รองลงมาเป็นนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 และเป็นนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 เสนอค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยาจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพอาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยาจำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพอาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล การวางแผนการใช้เงิน
เพศ	ชาย	3.74	.34	ดี
	หญิง	3.46	.41	ดีพอใช้
	รวม	3.47	.39	ดีพอใช้
ระดับชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 1	3.48	.45	ดีพอใช้
	มัธยมศึกษาปีที่ 2	3.34	.51	ดีพอใช้
	มัธยมศึกษาปีที่ 3	3.47	.37	ดีพอใช้
	รวม	3.47	.39	ดีพอใช้
ลักษณะมุงอนาคต	มาก	3.62	.36	ดีพอใช้
	ปานกลาง	3.26	.14	ดีพอใช้
	น้อย	2.96	.00	ดีพอใช้
	รวม	3.47	.39	ดีพอใช้

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล การวางแผนการเงิน
บุคลิกภาพ	แบบเอ	3.54	.38	ดีพอใช้
	แบบบี	3.38	.38	ดีพอใช้
	รวม	3.47	.39	ดีพอใช้
อาชีพของผู้ปกครอง	ข้าราชการ	3.67	.37	ดี
	พนักงานบริษัทเอกชน	3.60	.34	ดีพอใช้
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.43	.38	ดีพอใช้
	รวม	3.47	.39	ดีพอใช้
ฐานะทางเศรษฐกิจ ของผู้ปกครอง	สูง	3.38	.43	ดีพอใช้
	ปานกลาง	3.71	.11	ดี
	ต่ำ	3.46	.38	ดีพอใช้
	รวม	3.47	.39	ดีพอใช้

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา มีการวางแผนการใช้เงินอยู่ในระดับดีพอใช้

จำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนชายมีการวางแผนการเงินอยู่ในระดับดี และนักเรียนหญิงมีการวางแผนการเงินอยู่ในระดับดีพอใช้

จำแนกตามระดับชั้น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีการวางแผนการเงินอยู่ในระดับดีพอใช้

จำแนกตามลักษณะมุงอนาคต พบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตมาก นักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตปานกลาง และนักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตน้อย มีการวางแผนการเงินอยู่ในระดับดีพอใช้

จำแนกตามบุคลิกภาพ พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี มีการวางแผนการเงินอยู่ในระดับดีพอใช้

จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพข้าราชการ มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับดี นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับดีพอใช้

จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับดีพอใช้ นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับดี และนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทาง-เศรษฐกิจต่ำ มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับดีพอใช้

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำแนกตามเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 5 - 12

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำแนกตามเพศ

การวางแผน การใช้จ่ายเงินตาม ตัวแปรเพศ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ชาย	73	3.47	.34	0.23
หญิง	97	3.46	.41	

จากตาราง 5 พบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่
โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยาที่มีระดับชั้นต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.07	0.03	0.25
ภายในกลุ่ม	167	25.08	0.15	
รวม	169	25.16		

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยาที่มีลักษณะมุ่งอนาคต ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	5.64	2.82	24.12 **
ภายในกลุ่ม	167	19.52	0.11	
รวม	169	25.16		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 จึงทดสอบความแตกต่างของลักษณะมุ่งอนาคต ดังแสดงใน
ตาราง 8

ตาราง 8 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์วิทยา จำแนกตามลักษณะมุ่งอนาคต

ลักษณะมุ่งอนาคต	$\bar{x}$	น้อย	ปานกลาง	มาก
น้อย	2.96	-	0.30*	0.66*
ปานกลาง	3.26		-	0.36*
มาก	3.62			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์วิทยา ที่มีลักษณะมุ่งอนาคต
ปานกลางกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่า
นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยมีการวางแผน
การใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก
มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีการวางแผน
การใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคต
มากมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบของการวางแผนการใช้จ่ายเงิน จำแนกตามบุคลิกภาพ

การวางแผนการ ใช้จ่ายเงินตามตัวแปร บุคลิกภาพ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
แบบเอ	116	3.51	.38	1.99*
แบบบี	54	3.38	.38	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอและแบบบี มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลิวิทย์ พัทยาที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.91	0.45	3.14*
ภายในกลุ่ม	167	24.25	0.14	
รวม	169	25.16		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ที่มีอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ดังแสดงในตาราง 11

ตาราง 11 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ของการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลิวิทย์ พัทยา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพ	$\bar{X}$	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	พนักงานบริษัทเอกชน	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	3.43	-	0.17	0.24*
พนักงานบริษัทเอกชน	3.60		-	0.07
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	3.67			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลิวิทย์ พัทยา ที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการวางแผนการใช้เงินของนักเรียน
 ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาติวิทย์ พัทยาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	0.58	0.29	1.98
ภายในกลุ่ม	167	24.58	0.14	
รวม	169	25.16		

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้น ลักษณะมุงอนาคต บุคลิกภาพ อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินในระดับดีพอใช้
2. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน
5. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน
6. นักเรียนที่มีอาชีพของผู้ปกครอง ต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน
7. นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัยการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 170 คน เป็นนักเรียนชาย 73 คน และเป็นนักเรียนหญิง จำนวน 97 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 แบบสอบถามการใช้เงิน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เงิน จำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น

เท่ากับ .5882

ชุดที่ 2 แบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต จำนวน 18 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .2574

ชุดที่ 3 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .5857

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการ โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 170 ฉบับ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการทำวิจัยในครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 20-22 กุมภาพันธ์ 2549 ได้รับคืนมาครบทุกฉบับ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการวางแผนการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศและบุคลิกภาพ โดยใช้การทดสอบค่าที (t - test)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยการวางแผนการใช้เงินของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ ระดับชั้น ลักษณะมุ่งอนาคต อาชีพของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้การทดสอบของเชฟเฟ (Scheffe's Method)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาติวิทย์ พัทยา มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับดีพอใช้
2. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย
 นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย
 นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง
5. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี
6. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
7. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทยุ พัทธา มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับดีพอใช้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทยุ พัทธา มีวิธีการจัดการใช้จ่ายเงินเป็นอย่างดี มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินในชีวิตประจำวัน สามารถทำตามแผนที่วางไว้ รู้คุณค่าของการออม และตระหนักเห็นคุณค่าของการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ดังที่ สุดใจ น้ำพุศ (2543 : 3) ได้กล่าวว่า คนที่มีการจัดการวางแผนการใช้จ่ายเงินที่ดี จะมีการจัดระเบียบการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการรู้จักหากเงินเข้ามา และใช้จ่ายอย่างสูงต้องก่อให้เกิดผลดีบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนชาย และนักเรียนหญิง มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงต่างก็มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินมีความรับผิดชอบตนเอง และปฏิบัติตามแผนการใช้จ่ายเงินที่วางไว้ มีการใช้จ่ายเงินโดยคำนึงถึงความจำเป็น คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่า (สั้นไป เพิ่มเติมเอกสารหรืองานวิจัยน้อย)

3. นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่างก็สามารถทำตามแผนการใช้จ่ายเงินได้ ใช้จ่ายเงินอย่างรู้จักคุณค่าของเงิน ใช้จ่ายเงินได้ตามความเหมาะสม คำนึงถึงความจำเป็น ไม่ฟุ่มเฟือย สรุ่ยสุร่าย มีการเก็บออมไว้เป็นค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน สามารถควบคุมตนเองให้มีการใช้จ่ายเงินตามความเหมาะสม คำนึงถึงความจำเป็นในการใช้จ่ายเงิน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่ามากที่สุด

4. นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 ที่ตั้งไว้โดยพบว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดี โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางสามารถจัดการกับชีวิตได้ดีมีการวางแผนระบบการใช้จ่ายเงิน รู้จักเก็บออม ใช้ในสิ่งที่เป็นประโยชน์และเห็นคุณค่า นอกจากนี้ยังรู้จักการวางแผนจัดลำดับความคิดและลำดับความสำคัญว่าอันไหนควรทำก่อนหลัง ดังที่ จรรยา สุวรรณทัต (2531: 35) กล่าวว่า ผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง เป็นผู้ที่มีการมองอย่างโลกในแง่ดี มองโลกอย่างกว้างจะไม่มีผลเพียงแต่ตัวผู้มองเท่านั้น หากครอบคลุมไปสู่บุคคลอื่นและสังคม

มนุษยชาติที่บุคคลนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยและถือว่าเป็นจิตลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

ส่วนนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย มักจะไม่ค่อยตระหนักถึงความสำคัญของการใช้เงินและเห็นคุณค่าของเงิน ไม่มีการวางแผนการใช้เงินอย่างเป็นระบบ ดังที่ ไรท์ (Wright. 1975 : 298) ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยมักจะฝ่าฝืนกฎหมายหรือกฎเกณฑ์ของศาสนามักทำอะไรง่ายๆ ไม่ชอบความท้าทายสลับซับซ้อน มักเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับอาชญากรรม เป็นคนที่มีจริยธรรมต่ำ

นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อยมีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีการวางแผนการใช้เงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีการวางแผนการใช้เงินดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากสามารถคาดการณ์และเตรียมความพร้อมต่าง ๆ สำหรับอนาคตของตนเองดังที่ ไรท์ (Wright. 1975 : 198) กล่าวว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากคือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ต่างๆ จึงเห็นได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก จะมีคุณธรรมและมีแบบแผนชีวิตที่ดีด้วย

ส่วนนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย มักไม่ได้ให้ความสำคัญกับเงินที่มีอยู่ถึงแม้จะได้รับข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ รวมทั้งจากการอบรมสั่งสอนจากครูอาจารย์และพ่อแม่ ไม่สามารถทำตามแผนการใช้เงินที่กำหนดไว้ได้ มีการใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย เกินความจำเป็นไม่คำนึงถึงคุณค่าของเงิน ไม่มีการวางแผนการใช้เงินอย่างละเอียดรอบคอบ ไม่คาดการณ์ค่าใช้จ่ายต่อเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองขาดความเป็นตัวของตัวเองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากกับนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางมีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีการวางแผนการใช้เงินดีกว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากสามารถจัดการกับการใช้เงินในแต่ละวันได้อย่างลงตัว มีการตระหนักและเห็นคุณค่าของการใช้จ่ายเงินในแต่ละครั้งไม่ซื้อของตามแฟชั่น ไม่คำนึงถึงยี่ห้อแต่จะคำนึงถึงประโยชน์ที่ใช้มากกว่า ใช้อุปกรณ์การเรียนหรือของใช้อื่นๆ อย่างทะนุถนอม

ส่วนนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย มักขาดความระมัดระวังในด้านการใช้จ่าย ขาดความรอบคอบในการใช้เงิน การซื้อของจะซื้อตามแฟชั่นสมัยนิยม โดยไม่คำนึงราคา มักเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์การเรียนและของใช้อื่น ๆ ตามเพื่อน

5. นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ และแบบบี มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5 ที่ตั้งไว้โดยพบว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอมีการวางแผนการใช้เงินดีกว่านักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบบี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่

มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะกล้าแสดงออกมีการวางแผนการใช้จ่ายดี รักความก้าวหน้า ชอบฝ่าฟันอุปสรรค โกรธง่าย ชอบทำงานให้ประสบความสำเร็จ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ไม่ชอบการรอคอยมีความกระตือรือร้น ชอบความรวดเร็ว ชอบฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อประสบความสำเร็จ จึงมีการวางแผนการใช้จ่ายไว้เพื่อควบคุมการใช้จ่ายให้เหมาะสม และสามารถควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ได้

ส่วนนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี จะเป็นคนเก็บกดไม่กล้าแสดงออก ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบง่าย ไม่ชอบฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ในการทำงาน ไม่ชอบทำงานในเวลาเร่งด่วน ขาดระเบียบวินัยในตนเอง จึงทำให้การวางแผนการใช้จ่ายขาดความระมัดระวัง และไม่มีวินัยในการใช้จ่าย

6. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 6 ที่ตั้งไว้ โดยพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจกับนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีการวางแผนการใช้จ่ายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการวางแผนการใช้จ่ายดีกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ที่มีตำแหน่งงานสูงและมีหน้าที่การงานที่มั่นคง เป็นผู้ที่มีความรู้ มีการศึกษาดีจึงแนะนำและเป็นแบบอย่างให้นักเรียนในการวางแผนการใช้จ่าย ให้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตนเอง มีการใช้จ่ายเงินให้อยู่ในขอบเขตพอเหมาะพอควร ไม่ใช้จ่ายเงินอย่างตระหนี่ถี่เหนียวหรือฟุ่มเฟือยเกินไป ทำงานเป็นเวลา ผู้ปกครองจึงสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีระเบียบแบบแผน รู้จักการวางแผนการใช้จ่ายอย่างเป็นสัดส่วน มีการเก็บออมไว้นานจำเป็นค้ำจนถึงสถานะการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ

ส่วนนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จะมีภาระหน้าที่การงานที่หนัก ไม่มีเวลาดูแล นักเรียนบางคนจึงมีการวางแผนการใช้จ่ายที่ไม่ดี มีการใช้จ่ายโดยขาดการคิดละเอียดรอบคอบ ใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย ยึดติดกับค่านิยมบริโภควัตถุ ไม่มีการเก็บออมไว้ใช้ มีการทำงานไม่เป็นเวลาที่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถดูแลหรือสนใจในเรื่องการวางแผนการใช้จ่ายของนักเรียนได้ นักเรียนบางคนจึงมีการวางแผนการใช้จ่ายไม่ดี มีการใช้จ่ายมาก ไม่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และสถานะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง

ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน กับนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพราชการ/รัฐวิสาหกิจต่างก็มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดี เพราะผู้ปกครองมีความรับผิดชอบสูง ตรงต่อเวลา และเข้มงวดกับการใช้จ่ายภายในครอบครัว ผู้ปกครองจึงสอนแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีระเบียบแบบแผนในการใช้จ่ายเงินอย่างเป็นระบบ มีการเก็บออมไว้นานจนเป็นกำนึงถึงชีวิตในวัยเกษียณ อายุราชการ

ส่วนนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนบางคนกับนักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินที่ไม่ดี ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีภาระหน้าที่การทำงานที่หนัก และงานก็ไม่เป็นเวลา ไม่มีเวลาดูแลใกล้ชิดนักเรียน นักเรียนจึงมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินที่ไม่ดี ใช้เงินโดยขาดระเบียบแบบแผนในการใช้จ่ายเงิน ใช้จ่ายเงินฟุ่มเฟือย ยึดติดกับค่านิยมบริโภควัตถุ ไม่มีการเก็บออมไว้ใช้

7. นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะเศรษฐกิจต่างกันต่างก็พยายามใช้จ่ายให้เพียงพอกับความต้องการ โดยพยายามซื้อสิ่งของต่าง ๆ ตามความจำเป็นตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เกี่ยวกับการมีเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อไม่ให้ครอบครัวเดือดร้อนในเรื่องการใช้จ่าย จึงมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินไว้เป็นสัดส่วน และมีการเก็บออมไว้กรณีฉุกเฉิน ดังนั้น นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน จึงมีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทยุ พัทยา มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินอยู่ในระดับดีพอใช้ผู้บริหารการศึกษา และอาจารย์ ควรหาทางพัฒนาให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินให้ดียิ่งขึ้น โดยเชิญวิทยากรมาบรรยาย และหาตัวแบบที่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินดีมาให้นักเรียนเลียนแบบ

1.2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตและบุคลิกภาพที่ต่างกัน มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินแตกต่างกันเพราะอันสืบเนื่องมาจากการปลูกฝัง การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวพ่อแม่ผู้ปกครอง ถึงความสำคัญของการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ดังนั้นผู้ปกครอง ผู้บริหารการศึกษา และอาจารย์ ควรให้ความสำคัญส่งเสริมให้นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตมากและมีบุคลิกภาพแบบเอามาก

ขึ้น โดยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน รวมทั้งปลูกฝังในเรื่องของการออม การประหยัด ผลดีของการวางแผนการใช้เงิน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตได้มากทำให้นักเรียนมีการวางแผนการใช้เงินดีขึ้น

1.3 จากผลการศึกษาพบว่า อาชีพของผู้ปกครอง ที่ต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการวางแผนการใช้เงินดีกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ดังนั้น สถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันหลักในการปลูกฝังเรื่องการเงินโดยเฉพาะนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ควรส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญและตระหนักถึงการวางแผนการเงินอันจะสืบเนื่องและส่งผลต่ออนาคตที่ดี สรุปได้ว่าผู้บริหารสถานศึกษา และอาจารย์ และผู้ปกครองควรให้ความสำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการวางแผนการเงินของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถวางแผนการเงินที่ดีต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการวางแผนการเงินของนักเรียน ในโรงเรียนอื่น ๆ บ้างที่อยู่ในจังหวัดชลบุรี เช่น โรงเรียนของรัฐ เพื่อให้ได้ข้อมูลมากขึ้น ในการหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาการวางแผนการเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ให้ดีขึ้น

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงิน เช่น ภูมิสำเนา การปรับตัว สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง เป็นต้น

2.3 ควรใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลวิธีอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการเงินของนักเรียน ร่วมกับการใช้แบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้าน เป็นต้น

2.4 ควรมีการพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคต และบุคลิกภาพ โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การใช้บทบาทสมมติ และ การใช้สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมการศาสนา. (2526). *แนะแนวการปฏิบัติตามคุณธรรม 4 ประการ และการปฏิบัติตามค่านิยมพื้นฐาน 5 ประการ*. กรุงเทพฯ : กองศาสนศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมสามัญศึกษา, หน่วยศึกษานิเทศก์. (2523). *การประหยัดและการออม. คู่มือการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐาน*. ม.ป.พ.
- กรมสามัญศึกษา, หน่วยศึกษานิเทศก์. (2529). *ชุดการสอนการปลูกฝังและสร้างค่านิยมพื้นฐานเรื่อง การประหยัดและการออม*. กรุงเทพฯ : ครูสภา.
- คณะอนุกรรมการเพื่อพัฒนาคู่มือวิทยากรด้านค่านิยม. (2529). *วิทยากรกับการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยม*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- จรรยา สุวรรณทัตติ. (2531). *ประมวลบทความทางวิชาการระหว่างปี 2526 - 2531 ฉบับอภิธานนาการครบรอบ 33 ปี. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*.
- ฉัฐนันท์ ลีศัตรูพ่าย. (2545). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. (2520). *จริยธรรมของเยาวชนไทย. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชมพูนุท พงษ์ศิริ. (2535). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอพักผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย. ปรินูญานิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาการแนะแนว)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมภูช บุญสิทธิ. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. จิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. กองวิชาการ. (2520). *รายงานการวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาปีการศึกษา 2517*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง. (2546). *ความฟุ่มเฟือยของเยาวชนคือ “หายนภัย” ของชาติ?*.
Thewin@thaimail.com.
- เทียนทิพย์ บรรจงทัศน์. (2547). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้เงินของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ สาขาวิทยุภาพยนตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*. สารนิพนธ์
กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.
- ธรรมรักษ์ สันติวงษ์. (2542). *แพลนนิ่ง การเรียนรู้จากประสบการณ์วางแผนพัฒนาระดับชาติ*.
วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงลักษณ์ เทพสวัสดิ์. (2535). *วิเคราะห์ปัญหาสำคัญในสังคมไทยและแนวทางแก้ไข*.
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทวัน เจริญจิตต์. (2532). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามัธยมศึกษาใน
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
อัครา.
- ประเสริฐ อุดดี. (2528). *การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนบุคคลของนิสิต นักศึกษา วิชาเอกพลศึกษา
ระดับปริญญาตรีในภาคใต้*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา.
- ปิยกาญจน์ กิจอุดมทรัพย์มี. (2540). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาหลักสูตร
วิชาชีพพระยะสัน วิทยาลัยสารพัดช่าง กรุงเทพมหานคร*. ปรินิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปาริชาติ รัตนรักษ์และสมหวัง ชัยตามล. (2530). *ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษามหาวิทยาลัย
เอกชน*. กรุงเทพฯ : รายงานการวิจัย.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). *สุขภาพจิตเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์.
- พรพิมล จันทร์พลับ. (2538). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาทั่วไป*. พระนครศรีอยุธยา :
เกษตรศาสตร์ พระสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา หันตรา.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). (2546). *พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- พฤติพล นิ่มพร้าว. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัคของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน
นวมินทราชินูทิศสตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์
กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์
บลีเคชั่น
- วดี เขียวอุไร. (2509). การสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์
บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร เกตสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมายเรื่องง่ายๆที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสาร
การวิจัยศึกษา. 38(3) : 8 - 11; กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2538.
- วัฒนา พุ่มเล็ก. (2513). การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ
ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2536). ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2536). จิตวิทยาพัฒนาการ พฤติกรรมศาสตร์ตลอดชีวิต. กรุงเทพฯ :
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สามัญศึกษา, กรม หน่วยนิเทศก์. (2523). การประหยัดคอคอม. คู่มือการปลูกฝังและสร้างเสริม
ค่านิยมพื้นฐาน ม.ป.ป.
- ลีปนันท เกตุทัต. (2533). การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โอกาสและปัญหาที่เด็ก.
กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง กรุ๊ป จำกัด.
- ตำรวจ ชุมเมืองปัก. (2542). การศึกษาค่าใช้จ่ายส่วนตัวและปัญหาทางการเงินของนักศึกษา
คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนใน
เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุกัญญา ยิ้มแย้ม. (2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียน. ปริญญานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุขใจ น้ำผุด. (2543). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมนึก ชุมเมือง. (2527). การสร้างแบบทดสอบวัดค่านิยมพื้นฐาน ด้านการประหยัดและการออม
สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (สาขา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อัจฉรา วงษ์พัฒนามงคล. (2533). *ตัวแปรทางพฤตินิสัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับ
บัณฑิตศึกษา*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.อัดสำเนา..

Cogan, Morris L. (1975, January). *Studies of teacher Behavior*, The Journal of Experimental
Education. 26(16):135.

Friedman, M. and R.H. Roseman. (1974). *Behavior Pattern and Coronary Angiographic Findings*.
journal of the American Medical Association.

George R. Terry. (1977). *Principles of Management*, 7 th ed. Homewood, Richard D. Irwin, inc.

Gill, L.J. (1962). *Some Non-Intellectual Correlates of American Achievement among Mexican
Secondary School Students*, Journal of Educational Psychology.

Kliwer, Wendy and Gerdi. Weider. (1987). *Type A Behavior And Aspiration : A study of parent
and Children's Goal setting*, Development Psychology.

Mischel, W. (1974). *Process in Delay of Gratification*, in L. Berkowitz (ed.) *Advances in
Experimental social psychology*. Vol.7:249-293. New York : Academic Press.

Perlman, Richard. (1978). *The Economic of Education : Conceptual Problem and Policy Issues*.
New York : McGraw-Hill Company.

ที่ ศธ 0519.12/3556

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙ เมษายน 2549

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนารีวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นายวรวุฒิ ก้องเสียง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์เรื่อง “การวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนารีวิทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 750 คน ตอบแบบสอบถามการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2549

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นายวรวุฒิ ก้องเสียง ได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสรี จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5731

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ มือถือ 09-151-3952

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบขออนุมัติดำเนินการทำสารนิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย	011
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	18
ก.พ. 2548	16/02/48

1. ชื่อนิสิต (นาย นาง นางสาว ฯลฯ) วราภรณ์ ก้องเสียง

รหัสประจำตัว 4 7 1 9 9 0 8 0 2 3 2

☐ โทรศัพท์บ้าน ☐ โทรศัพท์ที่ทำงาน ☒ โทรศัพท์มือถือ 09-1513952

2. ระดับปริญญาโทบัณฑิต หลักสูตร [☒] กศ.ม. วิชาเอก/สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษา

[] ศศ.ม. วิชาเอก/สาขาวิชา

[] วท.ม. วิชาเอก/สาขาวิชา

[] ศป.ม. วิชาเอก/สาขาวิชา

[] รป.ม. วิชาเอก/สาขาวิชา

[] วศ.ม. วิชาเอก/สาขาวิชา

[] บธ.ม. วิชาเอก/สาขาวิชา

[] ศ.ม. วิชาเอก/สาขาวิชา

[] อื่นๆ

3. ชื่อสารนิพนธ์

(ภาษาไทย) การวางแผนการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนมารวิทย์ พัทยา จังหวัดชลบุรี

(ภาษาอังกฤษ) FINANCIAL PLANING OF THE THIRD LEVEL SECONDARY

GRADES 1-3 STUDENTS AT MARIVIT PATTAYA SCHOOL IN PATTAYA

CHONBURI PROVINCE การวางแผนการเรียนการสอนของนักเรียน

คำสำคัญ (Keyword) ภาษาไทย การวางแผนการเรียนการสอนของนักเรียน

คำสำคัญ (Keyword) ภาษาอังกฤษ FINANCIAL PLANING OF STUDENTS

วัตถุประสงค์ของสารนิพนธ์ โดยย่อ 1. เพื่อศึกษาการวางแผนการเรียนการสอนของนักเรียน

..... 2. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนการเรียนการสอนของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

4. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ คือ

(๔ รศ. ผศ. อ.) พชรรัตน์ พลอยธรรม วุฒิการศึกษา

(เป็นคณาจารย์บัณฑิตศึกษามศว และปัจจุบันเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์นิสิต) 4 คน

ควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ดังนี้ [☒] ประธาน 1 คน [☒] กรรมการ 4 คน

5. นิสิตได้เสนอแบบ บว.71 พร้อมโครงการสารนิพนธ์ และใบเสร็จการลงทะเบียนสารนิพนธ์ที่ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

เมื่อวันที่ 4 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2548

5. คณะกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ (ไม่น้อยกว่า 3 คน) ซึ่งประกอบด้วย

1. รศ. เกศณี กรทอง ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร
2. อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โกสว ผู้แทนกรรมการบริหารหลักสูตร
3. อ. อรุณรัตน์ พงษ์เดช จุลรัตน์ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
4. ผศ. พรพรรณรัตน์ ทกธม/ธอม/สง :
5. ผศ. พรหมณี อ. แก้วแก้ว/ศรี :

ได้ประชุมพิจารณาโครงการสารนิพนธ์เมื่อวันที่ 14 เดือน มกราคม พ.ศ. 2549

เห็นสมควรให้จัดทำสารนิพนธ์ได้

..... ผศ. พงษ์เกษม อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

..... ผศ. นพ ประธานคณะกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์
และประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

7. บัณฑิตวิทยาลัยดำเนินการ

ชื่อเรื่อง การวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมารีวิทย พัทธา เมืองพัทยา
..... จังหวัดชลบุรี

TITLE : PLANNING
FINANCIAL PLANNING OF THE THIRD LEVEL, SECONDARY GRADES 1-3
STUDENTS AT MARIVIT PATTAYA SCHOOL IN PATTAYA ,
CHONBURI PROVINCE PROVINCE

ได้ตรวจสอบชื่อเรื่องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษแล้ว เห็นสมควรให้

- ☒ เสนอคณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ
- ☒ แก้ไขชื่อเรื่องภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
- ☐ เสนอคณะกรรมการพิจารณาโครงการสารนิพนธ์ทบทวนใหม่
- ☐ อื่น ๆ

..... ผศ. วรวิทย์ ผู้ตรวจ
วันที่ 23 เดือน 2549 พ.ศ. 2549

7.2 ผลการพิจารณาของบัณฑิตวิทยาลัย

- ☒ อนุมัติให้ดำเนินการสารนิพนธ์
- ☐ อื่น ๆ

..... ผศ. ธี
ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน 8 2549 พ.ศ.

ภาคผนวก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา
เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อรวบรวมข้อมูล ในเรื่องการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี การตอบแบบสอบถามนี้จึงเป็นไปตามความรู้สึคนึกคิดของผู้ตอบโดยแท้จริงและไม่มีข้อมูลใดถูกหรือผิด ข้อมูลที่ได้จะสรุปออกมาในภาพรวม เพื่อให้มองเห็นภาพรวมของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสอบถามการวางแผนการใช้จ่ายเงิน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการวางแผนการใช้จ่ายเงิน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

ชุดที่ 3 แบบสอบถามลักษณะการมุ่งอนาคต

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนี้จะนำไปใช้เพื่อประกอบการวิจัยเท่านั้น ไม่มีผลต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือนมา ณ โอกาสนี้ด้วย

วรวิมล ก้องเสียง
 นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามการใช้เงิน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศ ระดับชั้น ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อิทธิพลของสื่อมวลชน อาชีพผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว เมื่ออ่านแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓

ลงในช่อง () หน้าข้อความที่เป็นจริง และเติมข้อความลงในช่องว่าง.....

ซึ่งตรงกับความเป็นจริงในปัจจุบันให้ครบถ้วน

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. ระดับการศึกษา

() ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 () ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3. ผลการเรียน(เกรดเฉลี่ยสะสมนับถึงภาคเรียนการศึกษาปัจจุบัน).....

4. เงินเดือนที่นักเรียนได้รับจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง.....

5. สื่อมวลชนใดมีอิทธิพลต่อการใช้เงินของท่าน

() สื่อวิทยุ/วิทยุโทรทัศน์

() สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

คำชี้แจง ข้อที่ 6 - 7 คำว่าผู้ปกครอง หมายถึงบิดามารดา ของนักเรียนหรือบุคคลที่ให้การดูแล
นักเรียนทั้งด้านส่วนตัว การเงิน และการเรียน

6. อาชีพของผู้ปกครอง

() รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() พนักงานบริษัทเอกชน

() ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

7. ครอบครัวของนักเรียนมีรายได้ต่อเดือนประมาณ.....บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการวางแผนการใช้เงิน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามการวางแผนการใช้เงินที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็น
จริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน						
1.	นักเรียนมีการกำหนดการใช้เงินในแต่ละครั้ง อย่างลงตัว					
2.	นักเรียนมีวิธีการจัดการใช้จ่ายเงินค่าขนมเป็น อย่างดีสามารถเหลือใช้จนสิ้นเดือน					
3.	นักเรียนวางแผนการใช้เงินในชีวิตประจำวัน เป็นอย่างดี สามารถทำตามแผนที่วางไว้ได้					
4.	นักเรียนไม่มีการวางแผนการใช้เงินใน ชีวิตประจำวัน เนื่องจากหากนักเรียนไม่มีเงิน นักเรียนก็สามารถขอได้จากผู้ปกครอง					
5.	นักเรียนยินดีที่จะจ่ายเงินเพื่อซื้อสิ่งของที่มี มูลค่ามากกว่าเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละ วันเมื่อของสิ่งนั้นถูกใจ					
6.	ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของนักเรียนหมดไปกับการ ซื้อบัตรเติมเงินและค่าโทรศัพท์					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
ด้านอาหาร ขนมน ของกินอื่นๆ						
7	เมื่อนักเรียนเห็นขนมหรืออาหารที่น่ากิน นักเรียนจะซื้อกินโดยไม่คำนึงถึงราคาของ อาหารนั้น					
8.	เวลานักเรียนเลือกซื้อขนมและอาหารนักเรียน จะคำนึงถึงประโยชน์และราคาก่อนเสมอ					
9.	การรับประทานอาหารในร้านที่หรูหรา ราคา แพง นักเรียนรู้สึกภูมิใจ					
10.	นักเรียนยอมที่จะอดรับประทานอาหารประเภท ของกินจุบกินจิบ เพื่อจะได้เก็บเงินไว้ซื้อของที่ นักเรียนอยากได้					
11.	เมื่อนักเรียนเห็นสินค้าที่เคยออกโฆษณาตามสื่อ ต่าง ๆ นักเรียนจะซื้อมาใช้โดยไม่คำนึงถึง ราคา					
ด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย						
12.	นักเรียนจะใช้เงินเพื่อซื้อเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย โดยคำนึงถึงความจำเป็นก่อนทุกครั้ง					
13.	นักเรียนคิดว่าต้องซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่ เป็นยี่ห้อดังมีราคาแพง แม้นักเรียนจะไม่มีเงินก็ ตาม นักเรียนจะขอยืมจากคนอื่นก่อน					
14.	เมื่อมีแฟชั่นเสื้อผ้าต่าง ๆ ออกมาใหม่ นักเรียน จะซื้อทันทีโดยไม่คำนึงถึงราคา					
15.	นักเรียนเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องวาง แผนการใช้เงินในส่วน of เสื้อผ้า เครื่องแต่ง กายเพราะนักเรียนจะขอจากผู้ปกครองเพิ่มหาก นักเรียนต้องการจะซื้อ					
16.	เวลานักเรียนซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย นักเรียน จะคำนึงถึงงบประมาณที่คาดการณ์ไว้					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
17.	เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักเรียนจะต้องมียี่ห้อ มีราคา และ โดดเด่นเมื่ออยู่ในกลุ่มของเพื่อน ๆ					
18.	เวลานักเรียนจะเลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย จะหาหลาย ๆ ร้านเพื่อเปรียบเทียบราคาและ คุณภาพก่อนเสมอ					
19.	นักเรียนพอใจที่จะซื้อเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายที่มี ราคาแพง แต่ใช้ได้นาน มากกว่าที่จะซื้อในราคา ถูกแต่ใช้ไม่ได้นาน					
20.	นักเรียนจะสะสมเงินค่าขนมในแต่ละวันไว้ซื้อ ของตามที่นักเรียนอยากได้					
21.	นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งเมื่อจะซื้ออะไร แล้วต้องขอเงินจากผู้ปกครองเสมอ					
22.	นักเรียนซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ชำรุดเล็ก ๆ น้อยๆ ด้วยตนเอง เพราะนักเรียนเห็นว่าไม่จำเป็นต้อง สิ้นเปลืองเพื่อซื้อใหม่หรือจ้างซ่อม					
ด้านการเรียนและกิจกรรม						
23.	นักเรียนมีการจัดสรรค่าใช้จ่ายสำหรับหนังสือ เรียนและอุปกรณ์การเรียน					
24.	เมื่อทาง โรงเรียนมีกิจกรรมและต้องออก ค่าใช้จ่ายนักเรียนจะขอจากผู้ปกครองเสมอ					
25.	นักเรียนจะเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ถ้า ค่าใช้จ่ายในกิจกรรมนั้นไม่เกินจำนวนเงินที่ วางแผนไว้					
26.	นักเรียนไม่สามารถคาดการณ์ค่าใช้จ่ายในด้าน การเรียนได้ ข้าพเจ้าจึงไม่มีการวางแผนการใช้ เงินเลย					
27.	นักเรียนมีการสรรเตรียมค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์ การเรียนไว้อย่างดี					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
28.	นักเรียนจะซื้ออุปกรณ์เครื่องเขียนที่มีราคาแพง มียี่ห้อ ที่ออกมาใหม่เสมอ					
29.	นักเรียนไม่ได้เผื่อค่าใช้จ่ายในส่วนของอุปกรณ์ การเรียนต่างๆ ไว้ เนื่องจากคิดว่าขอได้จาก ผู้ปกครองเพิ่มได้					
30.	เมื่อนักเรียนสนใจในกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัด ขึ้นนั้น นักเรียนยอมที่จะจ่ายเงินเพราะคิดว่า เป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์					
31.	นักเรียนไม่เห็นด้วยกับการออมเงินไว้ใช้ใน อนาคต เพราะไม่รู้ว่าเราจะได้ใช้เงินที่สะสมไว้ หรือไม่					

ชุดที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดลักษณะบุคลิกภาพที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อ
นักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง
ของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	นักเรียนเมื่อทำงานสิ่งใดแล้วมักรีบทำให้เสร็จเร็วที่สุด					
2.	นักเรียนชอบไตร่ตรองครุ่นคิด ก่อนลงมือทำแม้ต้องใช้เวลานานก็ตาม					
3.	นักเรียนทนไม่ได้ที่ต้องทำงานกับคนที่ไม่รับผิดชอบ					
4.	เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนซ้ำพเจ้ารู้สึกท้อถอยและหนีปัญหา					
5.	นักเรียนชอบทำงานแข่งกับเวลา					
6.	นักเรียนรู้สึกว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยชาเกี่ยวกับการเรียน					
7.	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดอยู่เสมอเมื่อมีคนมาขัดจังหวะการทำงาน					
8.	นักเรียนไม่ชอบทำงานแข่งกับคนอื่น					
9.	เมื่อนักเรียนมีนัด นักเรียนไปถึงที่นัดก่อนเวลา					
10.	นักเรียนมองว่าตนเองเป็นคนใจเย็น อดทนและรอคอยได้อย่างไม่หงุดหงิด					
11.	นักเรียนเห็นด้วยกับคำว่า เวลาเป็นเงินเป็นทอง					
12.	นักเรียนไม่ปรารถนารางวัลหรือชื่อเสียงมากไปกว่าความสำเร็จของงาน					
13.	นักเรียนรู้สึกสนุกกับบทเรียนที่ยาก					
14.	นักเรียนไม่นิยมการต่อสู้เพราะกลัวความพ่ายแพ้					
15.	การแก้ไขปัญหาด้วยตัวเองนั้น นักเรียนถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่ามากที่สุด					
16.	นักเรียนชอบมีชีวิตอยู่อย่างสบายโดยไม่ต้องทำงาน					
17.	นักเรียนมีความวิตกกังวลทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายงาน					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
18.	เมื่อนักเรียนลงมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง นักเรียนต้องทำให้สำเร็จ					
19.	นักเรียนชอบผลัดวันประกันพรุ่ง					

ชุดที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความนี้แล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด

จริง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนี้ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
1.	นักเรียนไตร่ตรองถึงจุดมุ่งหมายในชีวิต					
2.	นักเรียนไม่มีการวางแผนล่วงหน้าไม่ว่าจะทำอะไร ก็ตาม					
3.	ก่อนที่นักเรียนจะตัดสินใจทำอะไร นักเรียนจะ ศึกษารายละเอียดในเรื่องนั้นให้ละเอียดก่อน					
4.	นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อข้าพเจ้าสามารถทำงาน ได้เสร็จได้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้					
5.	นักเรียนสามารถรอคอยผลสำเร็จของชีวิตได้ ถึงแม้จะ มีความหวังเพียงเล็กน้อย					
6.	นักเรียนวางแผนล่วงหน้าไว้แล้วว่าเมื่อนักเรียน เรียนจบนักเรียนจะทำอะไรต่อไป					

ลำดับ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
7.	นักเรียนคิดว่าเรื่องของอนาคตออกไปคิดมาก ปล่อยให้ไปตามดวงดีกว่า					
8.	อนาคตนักเรียนคิดว่าเกิดจากการกระทำของท่าน ในวันนี้					
9.	นักเรียนคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องวางแผนชีวิตถึง เวลาที่จะรู้เองว่าเป็นอย่างไร					
10.	นักเรียนไม่สามารถควบคุมตนเองให้สามารถทำ ตามแผนที่กำหนดไว้ได้					
11.	นักเรียนมักจะทำงานไม่เสร็จทันเวลาที่กำหนด					
12.	การวางแผนล่วงหน้าเป็นการกระทำที่ไร้ ประโยชน์ เพราะมักไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้					
13.	สิ่งตอบแทนที่ดีที่สุดในการทำงานคือเงิน และ/ หรือตำแหน่ง					
14.	นักเรียนาเห็นของที่ชอบได้มาก และราคาแพง มาก ข้าพเจ้าจะตัดสินใจซื้อทันทีและยอมอด หลังจากนั้น					
15.	นักเรียนคิดว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่ต้องไป กังวลเกี่ยวกับเรื่องอนาคต					
16.	ถ้าออกได้สิ่งใดแต่ต้องรอคอย นักเรียนจะหมด ความอดทนหรือทนไม่ได้					
17.	นักเรียนคิดว่าถึงเวลาแล้วที่จะมีการณรงค์กันใน เรื่องการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เหลือใช้ถึง เยาวชนรุ่นต่อไป					
18.	ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ถ้ามีการพูดถึงสิ่งที่ นักเรียนไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าจะคัดค้านทันทีโดยไม่ สนใจว่าขณะนั้นจะเป็นจังหวะที่เหมาะสมหรือไม่					

คุณภาพเครื่องมือ

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามการวางแผนการใช้เงิน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
1.	3.685	15.	2.526
2.	4.264	16.	2.712
3.	5.104	17.	7.408
4.	3.511	18.	3.096
5.	2.615	19.	3.416
6.	3.484	20.	3.420
7.	2.442	21.	3.207
8.	2.433	22.	3.315
9.	2.175	23.	2.680
10.	2.700	24.	3.128
11.	3.342	25.	2.131
12.	2.150	26.	2.791
13.	6.416	27.	3.120
14.	3.347	28.	3.500
		29.	3.453
		30.	2.639
		31.	3.140

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9388

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
1.	3.434	11.	3.409
2.	2.256	12.	2.619
3.	3.027	13.	2.425
4.	3.165	14.	2.956
5.	5.047	15.	5.425
6.	4.331	16.	2.244
7.	2.709	17.	3.307
8.	3.286	18.	3.789
9.	2.927	19.	3.138
10.	3.320		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8981

ตาราง แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ(t)
1.	3.467	11.	2.295
2.	2.197	12.	2.965
3.	2.472	13.	3.197
4.	4.551	14.	2.745
5.	2.495	15.	2.530
6.	2.914	16.	3.154
7.	3.231	17.	3.384
8.	2.306	18.	2.966
9.	4.150		
10.	2.346		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8726

ตาราง แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน

การวางแผนการใช้จ่ายเงิน / ด้านการใช้ชีวิตประจำวัน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. นักเรียนมีการกำหนดการใช้จ่ายเงินในแต่ละครั้ง	3.13	0.99	ดีพอใช้
2. นักเรียนมีวิธีการจัดการใช้จ่ายเงินค่าขนมเป็นอย่างดีสามารถเหลือใช้จนสิ้นเดือน	3.41	2.63	ดีพอใช้
3. นักเรียนวางแผนการใช้จ่ายเงินในชีวิตประจำวันเป็นอย่างดีสามารถทำตามแผนที่วางไว้ได้	2.98	.94	ดีพอใช้
4. นักเรียนไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินในชีวิตประจำวัน เนื่องจากหากนักเรียนไม่มีเงิน นักเรียนก็สามารถขอได้จากผู้ปกครอง	3.47	1.28	ดีพอใช้
5. นักเรียนยินดีที่จะจ่ายเงินเพื่อซื้อสิ่งของที่มีมูลค่ามากกว่าเงินที่ได้รับจากผู้ปกครองในแต่ละวันเมื่อของสิ่งนั้นถูกใจ	3.04	1.33	ดีพอใช้
6. ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ของนักเรียนทั้งหมดไปกับการซื้อบัตรเติมเงิน	3.42	1.50	ดีพอใช้
รวม	3.24	.80	ดีพอใช้

ตาราง แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลการวางแผนการใช้จ่ายเงินของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา ด้านอาหาร ขนม ของกินอื่นๆ

การวางแผนการใช้จ่ายเงิน / ด้านอาหาร ขนม ของกินอื่นๆ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. เมื่อนักเรียนเห็นขนมหรืออาหารที่น่ากินเข้าร้านจะซื้อกินโดยไม่คำนึงถึงราคาของอาหารนั้น	3.64	1.13	ดี
2. เวล่านักเรียนเลือกซื้อขนมและอาหารเข้าร้านจะคำนึงถึงประโยชน์และราคาก่อนเสมอ	4.46	1.13	ดี
3. การรับประทานอาหารในร้านที่หรูหรา ราคาแพง นักเรียนจะรู้สึกภูมิใจ	3.67	1.21	ดี
4. นักเรียนยอมที่จะอดรับประทานอาหารประเภทของกินจุบ กินจิบ เพื่อจะได้เก็บเงินไว้ซื้อของที่นักเรียนอยากได้	2.56	1.24	ดีพอใช้
5. เมื่อนักเรียนเห็นสินค้าที่เคยอดอกโฆษณาตามสื่อต่างๆ นักเรียนจะซื้อมาใช้โดยไม่คำนึงถึงราคา	4.08	0.96	ดี
รวม	3.42	0.60	ดีพอใช้

ตาราง แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลการวางแผนการใช้จ่ายเงินของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาติวิทย์ พัทยา ด้านเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย

การวางแผนการใช้จ่ายเงิน / ด้านเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. นักเรียนจะใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย โดยคำนึงถึงความจำเป็นก่อนทุกครั้ง	3.40	1.08	ดีพอใช้
2. นักเรียนคิดว่าต้องซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่เป็นยี่ห้อดังมีราคาแพง แม้นักเรียนจะไม่มีเงินก็ตาม นักเรียนจะยืมจากคนอื่นก่อน	4.46	0.86	ดี
3. เมื่อมีแฟชั่นเสื้อผ้าต่างๆ ออกมาใหม่ นักเรียนจะซื้อทันทีโดยไม่คำนึงถึงราคา	3.95	1.24	ดี
4. นักเรียนเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องวางแผนการใช้จ่ายเงินในส่วนของเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายเพราะนักเรียนจะขอจากผู้ปกครองเพิ่มหากนักเรียนต้องการจะซื้อ	3.32	1.30	ดีพอใช้
5. เวล่านักเรียนซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ข้าพเจ้าจะคำนึงถึงงบประมาณที่คาดการณ์ไว้	3.69	1.05	ดี
6. เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของนักเรียนจะต้องมียี่ห้อที่มีราคาและโคเคนเมื่ออยู่ในกลุ่มของเพื่อนๆ	3.98	0.99	ดี
7. เวล่านักเรียนจะเลือกซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย จะหาดูหลายๆร้านเพื่อเปรียบเทียบราคาและคุณภาพก่อนเสมอ	3.85	1.09	ดี
8. นักเรียนพอใจที่จะซื้อเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายที่มีราคาแพงแต่ใช้ได้ยาวนานมากกว่าที่จะซื้อในราคาถูกแต่ใช้ไม่ได้นาน	3.48	1.04	ดีพอใช้
9. นักเรียนจะสะสมเงินค่าขนมในแต่ละวัน ไว้ซื้อของตามที่นักเรียนอยากได้	3.88	1.11	ดี
10. นักเรียนรู้สึกไม่สบายใจทุกครั้งเมื่อจะซื้ออะไร	3.10	1.17	ดีพอใช้
11. นักเรียนซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ชำรุดเล็กๆ น้อยๆ ด้วยตนเอง เพราะนักเรียนเห็นว่าไม่จำเป็นต้องสิ้นเปลืองเพื่อซื้อใหม่หรือจ้างซ่อม	3.49	1.19	ดีพอใช้
รวม	3.69	0.41	ดี

ตาราง แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลการวางแผนการใช้จ่ายเงินของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา ด้านการเรียนและกิจกรรม

การวางแผนการใช้จ่ายเงิน / ด้านการเรียนและกิจกรรม	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. นักเรียนมีการจัดสรรค่าใช้จ่ายสำหรับหนังสือเรียนและอุปกรณ์การเรียน	2.58	1.19	ดีพอใช้
2. เมื่อทางโรงเรียนมีกิจกรรมและต้องออกค่าใช้จ่าย นักเรียนจะขอจากผู้ปกครองเสมอ	3.69	1.19	ดี
3. นักเรียนไม่สามารถคาดการณ์ค่าใช้จ่ายในด้านการเรียนได้ ข้าพเจ้าจึงไม่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินเลย	3.15	1.17	ดีพอใช้
4. นักเรียนมีการสรรเตรียมค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์การเรียนไว้อย่างดี	2.48	1.03	ไม่ดี
5. นักเรียนจะซื้ออุปกรณ์เครื่องเขียนที่มีราคาแพง มียี่ห้อ ที่ออกมาใหม่เสมอ	4.36	0.89	ดี
6. นักเรียนไม่ได้เผื่อค่าใช้จ่ายในส่วนของอุปกรณ์การเรียนต่างๆ ไว้ เนื่องจากคิดว่าขอได้จากผู้ปกครองเพิ่มได้	3.16	1.29	ดีพอใช้
7. เมื่อนักเรียนสนใจในกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นนั้น นักเรียน ยอมที่จะจ่ายเงินเพราะคิดว่าเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์	3.38	1.13	ดีพอใช้
8. นักเรียนไม่เห็นด้วยกับการออมเงินไว้ใช้ในอนาคต เพราะไม่รู้ว่า เราจะได้ใช้เงินที่สะสมไว้หรือไม่	4.20	1.04	ดี
รวม	3.37	0.43	ดีพอใช้

ตาราง แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลบุคลิกของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา

บุคลิกภาพ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. นักเรียนเมื่อทำงานสิ่งใดแล้วมักรีบทำให้เสร็จเร็วที่สุด	3.69	0.89	ดี
2. นักเรียนชอบไต่รถรอกครุ่นคิด ก่อนลงมือทำแม้ต้องใช้เวลาตามที่ตาม	2.77	1.05	ดีพอใช้
3. นักเรียนทนไม่ได้ที่ต้องทำงานกับคนที่ไม่รับผิดชอบ	3.72	1.17	ดี
4. เมื่อนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนข้าพเจ้ารู้สึกท้อถอยและหนีปัญหา	3.15	1.10	ดีพอใช้
5. นักเรียนชอบทำงานแข่งกับเวลา	2.98	1.10	ดีพอใช้
6. นักเรียนรู้สึกว่าเป็นคนเฉื่อยชาเกี่ยวกับการเรียน	2.95	1.13	ดีพอใช้
7. นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดอยู่เสมอเมื่อมีคนมาขัดจังหวะการทำงาน	3.60	1.13	ดี
8. เมื่อนักเรียนมีนัด ข้าพเจ้าไปถึงที่นัดก่อนเวลา	3.41	1.12	ดีพอใช้
9. นักเรียนมองว่าตนเองเป็นคนใจเย็น อคทนและรอคอยได้อย่างไม่หงุดหงิด	3.49	1.16	ดีพอใช้
10. นักเรียนเห็นด้วยกับคำว่า เวลาเป็นเงินเป็นทอง	3.60	1.17	ดี
11. นักเรียนไม่ปรารถนารางวัลหรือชื่อเสียงมากไปกว่าความสำเร็จของงาน	3.73	1.08	ดี
12. นักเรียนรู้สึกสนุกกับบทเรียนที่ยาก	2.39	1.05	ไม่ดี
13. นักเรียนไม่นิยมการต่อสู้เพราะกลัวความพ่ายแพ้	3.63	1.13	ดี
14. การแก้ไขปัญหาคด้วยตัวตนเองนั้น นักเรียนถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่ามากที่สุด	3.98	0.99	ดี
15. นักเรียนชอบมีชีวิตรอยู่อย่างสบายโดยไม่ต้องทำงาน	2.84	1.24	ดีพอใช้
16. นักเรียนมีความวิตกกังวลทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายงาน	3.06	1.06	ดีพอใช้
17. เมื่อนักเรียนลงมือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง นักเรียนต้องทำให้สำเร็จ	4.00	0.94	ดี
18. นักเรียนชอบพักผ่อนวันประกันพรุ่ง	3.48	1.16	ดีพอใช้
19. นักเรียนรู้สึกรำคาญใจกับคนที่ทำงานช้า	3.34	1.14	ดีพอใช้
รวม	3.33	0.35	ดีพอใช้

ตาราง แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลลักษณะมุงอนาคตของนักเรียน
 ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา

ลักษณะมุงอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. นักเรียนไตร่ตรองถึงจุดมุ่งหมายในชีวิต	3.86	0.93	ดี
2. นักเรียนไม่มีการวางแผนล่วงหน้าไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม	3.56	1.09	ดี
3. ก่อนที่ข้าพเจ้าจะตัดสินใจทำอะไร นักเรียนจะศึกษารายละเอียดในเรื่องนั้นให้ละเอียดก่อน	3.44	0.91	ดีพอใช้
4. นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อนักเรียนสามารถทำงานได้เสร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้	4.36	0.89	ดีพอใช้
5. นักเรียนสามารถรอยผลสำเร็จของชีวิตได้ ถึงจะมีความหวังเพียงเล็กน้อย	3.78	0.99	ดี
6. นักเรียนวางแผนล่วงหน้าไว้แล้วว่าเมื่อนักเรียนเรียนจบข้าพเจ้าจะทำอะไรต่อไป	3.68	1.11	ดี
7. นักเรียนคิดว่าเรื่องของอนาคตอย่าไปคิดมากปล่อยให้ไปตามดวงดีกว่า	3.46	1.18	ดีพอใช้
8. อนาคตนักเรียนคิดว่าเกิดจากการกระทำของนักเรียนในวันนี้	3.92	1.08	ดี
9. นักเรียนคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องวางแผนชีวิตถึงเวลาที่จะรู้เองว่าเป็นอย่างไร	3.64	1.17	ดี
10. นักเรียนไม่สามารถควบคุมตนเองให้สามารถทำตามแผนที่กำหนดไว้ได้	3.41	1.10	ดีพอใช้
11. นักเรียนมักจะทำงานไม่เสร็จทันเวลาที่กำหนด	3.58	.99	ดี
12. การวางแผนล่วงหน้าเป็นการกระทำที่ไร้ประโยชน์ เพราะมักไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้	3.66	1.25	ดี
13. สิ่งตอบแทนที่ดีที่สุดในการทำงานคือเงินและหรือตำแหน่ง	3.05	1.16	ดีพอใช้
14. นักเรียนเห็นของที่อยากได้มาก และราคาแพงมาก นักเรียนจะตัดสินใจซื้อทันทีและยอมอดหลังจากนั้น	3.62	1.18	ดี
15. นักเรียนคิดว่าไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่ต้องไปกังวลเกี่ยวกับเรื่องอนาคต	3.65	1.17	ดี

ลักษณะมุงอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
16. ถ้าอยากได้สิ่งใดแต่ต้องรอคอย นักเรียนจะหมดความอดทนหรือทนไม่ได้	3.32	1.18	ดีพอใช้
17. นักเรียนคิดว่าถึงเวลาแล้วที่จะมีการรณรงค์กันในเรื่องการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เหลือใช้ถึงเขาวชนรุ่นต่อไป	4.01	1.06	ดี
18. ในการทำกิจกรรมกลุ่ม ถ้ามีการพูดถึงสิ่งที่นักเรียนไม่เห็นด้วย นักเรียนจะคัดค้านทันทีโดยไม่สนใจว่าขณะนั้นจะเป็นจังหวะที่เหมาะสมหรือไม่	3.56	1.13	ดี
รวม	3.64	0.53	ดี

ประวัติย่อผู้วิจัย

